

Resahat

Aynel Pınar

(Pınarın Başı, Gözü, Özü)

“Biz, kısık sesleriz... Minareleri,
Sen, ezansız bırakma, Allah'ım!”

NİSAN - HAZİRAN 2016

Sahibi
BEDİR KARAHAN İLİM YAYMA VE
YARDIMLAŞMA DERNEĞİ ADINA

Başkan & Editör
Yılmaz KARAHAN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Bedir Yusuf YILMAZ

Yazı Denetim Kurulu
Muhammed Arap KARAHAN
Yılmaz KARAHAN
Meral KAYGISIZ
Volkan KARAKAŞ
Ayhan ÖZTÜRK

Yayın Kurulu
Muhammed Arap KARAHAN
Cuma KAHRAMAN
Ayhan ÖZTÜRK
Lütfi ALICI
Meral KAYGISIZ
Rabia KARAGÖZ
Ayşe ÇABUK
Melek KANDEMİR DOĞAN
Hatice GÜREL
Ayşe YILMAZCAN
Cennet ÖZDEMİR
Davut ÖZDAL
Şeyda KÖŞKER
Mustafa KARAGÖZ
Sümeyye ÇABUK
Ayşenur KARAHAN
Erol ŞENÖZ
Özlem YILDIRIM
Ali ÇOLAK
Ömer KEŞKEK

Yazışma Adresi
Serçeönü Mahallesi, Fevzioğlu Cad.
Mesken Sokak No:2/F Kocasinan / KAYSERİ

İrtibat
Yılmaz KARAHAN 0505 405 07 84
Resul ARI 0533 397 41 74
Ayhan ÖZTÜRK 0505 389 5259
Volkan KARAKAŞ 0553 224 0928

Grafik - Tasarım
vegrafik - Mehmet Âkif SAİM
+90 352 221 0774 - www.vegrafik.com

Baskı
Başak Ofset

Bu dergi "Basın konseyi" nin yayınladığı "Basın meslek ilkeleri" ne uymayı taahhüt eder. Yazı ve ilanların tüm sorumluluğu yazarlarına ve ilan sahibine aittir. Gönderilen yazı, şiir ve resimler yayınlanmasada iade edilmez. Dergi, bu yazı ve resimleri daha sonra yayınlama hakkını saklı tutar. Cevap hakkı durabilecek yayın için cevap hakkı saklıdır. Dergide yer alan tüm yazılar kaynak gösterilerek kullanılabilir.

İçindekiler

04

ALLAH (cc) 'a Güzel Kul Omak!
Muhammed Arap KARAHAN Efendi

21

DUA
Arif Nihat ASYA

46

ŞEYH BEDİR KARAHAN (K.S.) EFENDİNİN, KUTLU
VAZİFEYİ, HADİM'ÜL İSLAM ŞEYH MUHAMMED
ARAP KARAHAN (K.S.) EFENDİYE DEVREDİŞİ
Ömer KEŞKEK

O İPİ BIRAKACAK DEĞİLİZ
Şeyh Bedir KARAHAN Hazretlerinin hayatından
hikmetli kıssalar
(Süleymen TUNÇ'dan nakil) Rabia KARAGÖZ

03

İLAHİ
Hamza ÖLMEZ

11

DERNEK FAALİYETLERİ
Yılmaz KARAHAN

12

YASİN SÜRESİ MEAL VE TEFSİRİ - 2
Hatice GÜREL

22

Mimar Sinan
Ayşe YILMAZCAN

30

DİNİMİZİN DİREĞİ, MİRAC'IN VESİLESİ NAMAZ
Erol ŞENÖZ

34

DUA
Ayşenur KARAHAN

40

42

EV LAD-I OSMAN
YAVUZ SULTAN SELİM HAN
Şeyda KÖŞKER

52

DUA HAKKINDA
AYET VE HADİSLER IŞIĞINDA
Davut ÖZDAL

58

Dinimizde Anne Babanın Çocuklarına Karşı Görevleri
Melek Kandemir DOĞAN

62

ŞEYH BEDİR EFENDİ'NİN DERS TERTİBİ

64

HAZİNELER VİRANELERDE OLUR
Özlem YILDIRIM

68

ŞEHİDİM
EROL ŞENÖZ

Resahat

EDİTÖRDEN

Yılmaz KARAHAN

Selamün Aleyküm.

Bu vatan bu bayrak bu devlet ilelebet yaşayacaktır. Çünkü uğruna şehitlerimiz var. Şehadeti kendisine ödül addeden bir milleti kim ve nasıl yok edebilir? Uyanık olmamız dikkatli olmamız gereken bu günlerimizde ülkemiz topyekün bir saldırı ve abluka altındadır. Devlet büyüklerimiz yeni bir kurtuluş savaşı verdiğimizizi açıklamaktadırlar.

Teröre destek veren ülkeler vatanımızı bölmek, huzurumuzu ve istikrarımızı yok etmek istiyorlar. Yıllardır bu coğrafyada savaş, sefalet ve istikrarsızlık hüküm sürmektedir. Egemen güçler de bu sayede paralarına para, güçlerine güç katmaktadırlar. Elbette hiç birisi de devletimizin güçlenmesini istememekte ve kurdukları bu istikrarsızlık ve terör oyunuyla yaptıkları planları uygulamaya devam etmektedirler. Buna rağmen bu zor koşullarda bile devletimiz güçlenmektedir. Bu da emperyalist devletlerinin emellerinin son bulacağı anlamına gelir. Türkiye güçlenirse bölgenin hakimi olur, bölge hakimi olunca da yüzyıldır yaptıkları hareketleri yapamayacakları için topyekün saldırıya geçmişlerdir.

Terör eylemlerinin amacı; arka plan devletlerinin Ortadoğu diye adlandırdıkları bölgeye, petrole ve doğalgaza yani güce sahip olmaktır. Bu sayede de İslam devletlerinin içerisinde Hıristiyan egemenliği kurma hayali vardır. Yeni bir haçlı birliği kurulmuştur. Öyle de uyanıklar ki amaçları "İslami terör" algısıyla kamuoyu oluşturarak ve hem de gücü elinde bulundurarak

egemen olmak, bölgedeki ülkeleri parçalayıp bölerek ve kendi kukla yöneticilerini de ülkelerin yönetimlerine yerleştirerek kendi arzu ve emellerini uygulamaktır. Müslümanlar uyanık olmalı ve bu oyunlara gelmemelidir.

Dünyada başka bir ülke yoktur ki milyonlarca savaş mağdurunu, mazlumu korusun ve gözetsin. Yıllarca PKK terörüyle huzurumuza kastedildi, sonra içimizdeki hainler vasıtasıyla darbe yapmaya kalkıştılar. Şimdi de sözde Müslüman terör örgütüyle ortalığı kan gölüne çeviriyorlar, mezhep savaşları çıkarmaya çalışıyorlar. Vatanını ve milletini bölme maksadı taşıyanlara karşı birlik ve beraberliğini en üst seviyeye çıkarmalıdır.

Yapmamız gereken İslam ipine sıkı sıkı sarılmak olmalıdır. Fitne peşinde koşanlara, mezhep ayrımcılığı yapanlara, hainlere ve destekçilerine fırsat verilmemelidir. Efendimiz Hazretlerine, tarikimize bu yolda tam bir teslimiyetle İslamın şerefli sancağını onurla ve gururla taşımalıdır. Mazlumu koruyup gözeten ve dünyanın neresinde bir Müslüman var ve zülüm altındaysa yardıma koşan, onlarla üzülen ve her şeyini onlarla paylaşan bu milleti velilerimizin, enbiyalarımızın, evliyalarımızın dualarıyla ve Efendimiz Hazretlerinin himmetleriyle inşaallahu teala yüce rabbim koruyup gözetmektedir.

Şehitlerimizin şehadetini yüce rabbim kabul eylesin, gazilerimize acil şifalar versin. Rabbim imanı sağlam ve ameli sağlam kullarından eylesin inşaallah, Allah'a emanet olun.

O İPİ BIRAKACAK DEĞİLİZ

Şeyh Bedir KARAHAN Hazretlerinin hayatından hikmetli kıssalar

(Süleyman TUNÇ'dan nakil)

Rabia KARAGÖZ

Şeyh Bedir KARAHAN Hazretleri icazet görevinin verildiği belde ve dönemin gerektirdiği ölçü de nazarı çok kuvvetli açık kerametleri olan bir mübarek zat idi... Bu dönemde birçok kişi adeta çöl ortasında su bulmuş gibi ona teveccüh ediyor, yanından hiç ayrılmıyordu. Bunun yanı sıra yanı başında olupta bu mübarek hazinayı fark etmeyen yoluna çomak koymaya çalışsan, çok sıkıntı veren kişiler de vardı.

Bu aşk ve feyzin doruk noktasına ulaştığı günlerde, Efendi Hazretleri ve yakın arkadaşları imtihanın sırlarını Allah'ın izni iradesi ile çok çetin geçiyorlardı. Bedir Efendi'nin bu defa da yakın dostları bir zor imtihan veriyordu. Öyle ki rüya âleminde göklere uçuyor, adeta kâinatı geziyorlardı. Hatta bazıları makamlarını şeyhlerinin üstünde görüyor, bu tezatlar içerisinde çok çetin bir imtihandan geçiyor, biiznillah şeyhlerinden bir himmet bekliyorlardı...

Bir gün şeyh Bedir KARAHAN Hazretleri bu hüzünlü boynu bükük müritleri ile Kayseri'nin Sarız ilçesinin Kızılıpınar Köyü'ne yaya olarak yolculuk etmektedirler. Efendi bir taraftan sohbet ediyor bir yandan kainatı temaşa ederek yürüyordu.

Yol kenarında bir gurup çocuğun uçurtma uçurduğunu görürler. İşte büyük ders birazdan verilecektir. Birden Efendi hazretleri " evlatlarım şu çocuklara bir bakın!" Der. ihvanlar uçurtma uçuran çocuklara dönerler. " şu çocukların uçurduğu uçurtmaları görüyor musunuz?"

Bakın her biri semalarda nasıl da uçuyor. Kendilerini adeta bulutların üzerinde görüyorlar Lakin iplerinin ucu hep sahiplerinin elinde. MERAK ETMEYİN O İPİ BIRAKACAK DEĞİLİZ." Bu güzel manaların üzerine müritler boyunlarını önlerine eğip kimi ağlar kimi söyler. Nihayetinde gönülleri huzura kavuşur...

ALLAH (cc) 'a Güzel Kul Omak!

Muhammed Arap KARAHAN

Esselamü aleyküm ve rahmetullahi ve berekatühu. Allah'ın rahmeti, bereketi, selamı burada bulunan cümle cemaatin üzerlerine olsun. Erol kardeşimiz bir sürü övgüler söyledi ama biz onların hepsini inşallah Bedir Efendi'ye verelim Bedir Efendi'ye yazalım inşallahü teâlâ. Bil mukabil Efendi Hazretlerine gitsin o övgüler. Bazen hüzünleniyoruz bu hali görünce, duygulanıyoruz niye biliyorsunuz? Keşke Efendi Hazretleri yaşasaydı da O bu hali görseydi keşke mikrofonu elinde olan şu an Bedir Efendi olsaydı. Veyahut da o gün Bedir Efendi'ye bu imkan sağlanabilseydi. Olmamış olamamış üstad, mübarek çok sıkıntılar içerisinde bizleri bu günlere getirmiş. Öyle değil mi? İslam zaten hep sıkıntılar içerisinde bizlere geldi. Peygamber Efendimiz de çok sıkıntı çekti, sahabe-i kiram da çok sıkıntı çekti, sonraki imamlarımız da çok sıkıntı çekti, İslamı bize getirdiler. İnanın ki kıymetli kardeşlerim en rahat olan bizleriz. Yine de bizler rahatız, yine de bizler efendim şu anki memleketimizde İslamı rahat yaşıyoruz, huzurluyoruz. Allah bu günlerimizi aratmasın, bunları bizden almasın, zikrini bizden almasın, şükrünü bizden almasın inşallahü teâlâ. Bizden sonraki nesillere de bu günleri aktarsın Cenabı Allah, inşallahu teâlâ.

Dedim ya duygulanıyoruz. Keşke Efendi'yi layıkıyla anlayabilseydik, keşke onun fikirlerini, zikirlerini, anlatmak istediklerini anlayabilsey-

dik. Ama o günün şartları belki buna elvermedi belki de arkasındaki talebeler onu anlayamadı. Ama Allah bizleri ve bizimle birlikte yürüyen kardeşlerimizi Efendi Hazretlerinden bizlere kalan ihvanları, müridleri feraset sahibi eylesin, ilim irfan sahibi eylesin. Bu günlerimizi aratmasın, bu günlerimize sahip çıkan ihvanlar eylesin inşallahu teâlâ.

Kıymetli kardeşlerim Allah'a ne kadar çok şükretsek az. Bu gün burada yine bir yıldönümü Efendi Hazretlerini anma yıldönümü yine beraberiz. İnsanlar var belki kahvehanelerde, insanlar var belki top peşinde koşuyorlar, statlardalar. İnsanlar var belki de hainlik peşinde koşuyorlar. İnsanlar var boş işlerle uğraşıyorlar ama Allah'a hamd-ü sena olsun ki Allah bizlere böyle bir meşguliyet vermiş. Bizler Allah'ı zikrediyoruz, Allah'ı sohbet ediyoruz, Allah'ın kapısını açmaya çalışıyoruz arkadaşlarımızla ihvanlarımızla birlikte. Sizler, sizler boş şeylere değil de bu gün bu beldeye Allah rızası için ziyaretlere geldiniz. Allah rızası için bu yollarda yoruldunuz, Allah rızası için buralarda zikrullah yapıyorsunuz, inşallah hizmetler yapıyorsunuz. Rabbim kat kat mükafatını versin. Bunun için ne kadar çok şükretsek azdır. Rabbim inşallah bu

yollarda bizleri daim eylesin.

Kıymetli kardeşlerim Din-i İslam çok güzel. Din-i İslamda bir mürşide talebe olmak daha gü-

Din-i İslam çok güzel. Din-i İslamda bir mürşide talebe olmak daha güzel. Bir mürşidele yol alıp Allah'a güzel kul olmak daha güzel.

zel. Bir mürşidle yol alıp Allah'a güzel kul olmak daha güzel. Bunların hepsi kat kat Allah'ın bir lütfü. Neye benzer biliyorsunuz? Bir mahalle olsa mahallenin doktoru olmasa ne olur hastalar? Hasta ya tedavi olmaz ya da tedavisi uzar veyahut işte o hasta sağlıklı bir görev yapamaz. İşte mürşid olmayan Allah dostlarının olmadığı bir toplum, velilerin olmadığı bir toplum, duası Allah'a geçen nazı geçen birilerinin olmadığı bir toplum da doktoru bulunmayan bir topluma benzer. Allah'ın emrini güzel anlatanlar olmaz sa Allah'ın emir ve yasaklarını bizlere sevdirenler olmasa, bu dini anlatmasalar halimiz nice olur. Ondan dolayı bu yola sahip çıkacağız, dinimize sahip çıkacağız, tarikatımıza sahip çıkacağız. İnşallah talebelerimize sahip çıkacağız, güzel nesiller yetişecek. Gücümüz yettiği kadar. Hırslı olmayacağız bu yolda. Bu yolda gayemiz Allah rızası olacak. Allah bize ne kadar hizmet nasip ettiyse o kadar yapacağız. Allah'ın nasip ettiği kadar olacak. Belki karınca kararınca az bir hizmetimiz olacak belki de dünyalar fethedeceğiz. Buna rabbim bize ne nasip ederse o olacak.

Efendi Hazretlerinin söylediği gibi Bedir Efendinin –Oğlum bu yolda kişinin gayesi Allah'ın rızası olmalıdır- buyurmuştu kasetinde. Sizin gayeleriniz bu olacak, bizim gayelerimiz de bu olacak. Allah'ın rızasını kazanmak olacak. Makam mevki sahibi olmak olmayacak. Bir yerlere gelmek bir şeyler kazanmak olmayacak, maddiyat ticaret olmayacak. Bu yoldaki birlik-teliğimiz sadece Allah rızası için olacak. Onun için bir araya geleceğiz, onun için dağılacamız inşallahu teâlâ.

Bu yollarda Allah yolunda imtihan da var değerli kardeşlerim. Allah bizleri yarattı, dünyaya getirdi var etti, yoktan var etti bizleri. Bize siz dünyada dört dörtlük yaşayacaksınız, sizin hiçbir imtihanınız olmayacak, sıkıntınız olmayacak demedi. Ne dedi biliyorsunuz? Esteenüzübilah –Ve le nebluvennekum bi şey'in minel hav-

fi vel cûi ve naksın minel emvâli vel enfusi ves semerât,(Bakara 155)- Ben sevdiğim kulları, ben kullarımı imtihan ederim buyurdu, ne ile imtihan; mallarıyla mallarından kısararak, canlarıyla, belki hastalık belki sıhhat vererek. Evlatlarıyla; belki evlat asi olacak belki güzel olacak. İmtihan ederim buyurdu Allah'u Teala. Bunun sonucunda da -ve beşşiris sâbirin-sabredenlere de müjdele buyurdu, inşallah rabbim bizleri sabredenlerden eylesin. Bilinmeli ki bu yollarda imtihan var. Hele hele kişi Allah yoluna döndüyse –rabbim ben senin yoluna girdim, senin rızanın derdindeyim, dediyse biliniz ki imtihan var. İmtihan bazen evlatla gelir bazen dünya ile gelir bazen maddiyatla gelir ama bazen de öyle bir imtihan olur ki biz bile doğrusunu, eğrisini, yanlısını seçemez bir hale geliriz. O zaman çokça sabretmek gerekli.

Geçtiğimiz günlerde çok büyük bir sıkıntı atlattı devletimiz, vatanımız, milletimiz. İhvan kardeşlerimizden bizleri aradılar, sordular dediler ki- Efendim yıldönümü olacak mı? Ne yapacağız, bu işlerin bize zararı olur mu? olmaz mı? Diye bize sordular. Şimdi kardeşlerim dedim ya bu yol imtihan yolu bu yolda imtihan var. Elbette Allah'a samimi olanlar bu yolda devam edecekler elbette çürükler elenecekler elbette davası din olmayıp da devlet yıkmak devlet yönetmek, başka devletlere başka ülkelere hizmet edenler elbet kaybedecek. Ama şunu

unutmayın ki Allah yolunda, gayesi Allah olan, Allah'ın dini olan, Allah'ın yolunda çalışmak isteyen, Allah'ı zikreden, Allah'ın emir ve yasaklarını sayanlar asla bu yolları bırakmayacak. Asla zayıf olmayacaklar. Hiçbir zaman zikrinizi bırakmayacaksınız çünkü bu zikri bize Allah telkin etti. Hiçbir zaman Allah'ın sohbetlerini bırakmayacaksınız. Çünkü bu sohbetleri bize Allah telkin etti, Kur'an telkin etti, sünnet telkin etti. Derslerinizi asla bırakmayacaksınız, hiçbir zaman korkuya kapılmayacaksınız.

Efendi Hazretleri çok sıkıntı çekti dedik ya, Efendi Hazretlerini tutukladılar, hapselere attılar, mübareğin sakallarını kestiler, sıkıntılar çekti. Kolay değil Allah kulu olabilmek, kolay değil Allah dostu olabilmek. Bir hatırası şöyle anlatıldı bize yaşlı müritlerden, Efendinin zamanında yaşayanlardan. Hakim, Efendi Hazretlerini çağırır huzuruna der ki; – Bedir Hoca sen bu işi yapma, der sen bu işi bırak, der. Sen bu işi bırak, ben de seni bırakayım der. Efendi Hazretleri de der ki -Bana gelen emir senden çok yüksekte geliyor, der. Ben bu yolu bu emri bırakmam, der. Allah bu yolu bu emri bıraktırmamasın. Çünkü bu yola gelen emir çok yüksekte gelir arkadaşlar. Allah'ın dinini yaşamak, anlatmak, sevdirmek, zikrettirmek herkese nasip olmaz, Allah o kullardan eylesin inşallahu teâlâ.

Şimdi bir hatırasını daha anlatayım. Bu hatı-

rayı anlatanlar şunu da anlattılar. Davası gelince, mahkemeye çıkınca hakim her defasında Efendi Hazretlerini salıyor, tekrar salıyor yani bırakmıyor da tekrar hapse gönderiyor. İşte yine davası geliyor, tekrar çıkıyor, tekrar hakim diyor ki -sen bu işi bırak. Efendi Hazretleri diyor ki, yok bu yolu bırakmam. Yine tekrar hapse gönderiyor, nezarethaneye gönderiyor. Beraberindeki bir mürid Efendi Hazretlerine şöyle söylüyor. Diyor ki; -ya şeyhim, şimdi sen abdestli geziyorsun ya hep, abdestsiz yere ayak basmıyorsun, ben görüyorum abdestli geziyorsun, senin omzunda melekler var diyor, bu diyor hakim de hiç abdestli gezmiyor, beynamaz geziyor, bunun omzunda da şeytanlar var diyor. Efendi diyor- eee oğlum ne olacak yani diyor. Şimdi sen hakimin huzuruna çıktığında diyor, senin omzundaki meleklerle hakimin omzundaki şeytanlar kavga ediyor, ondan hakim seni salıvermiyor diyor. Eee ne olacak peki diyor. -Efendim bir gün abdestsiz çıkın hakimin huzuruna diyor. Efendi de olmaz oğlum ben şimdiye kadar abdestsiz yere ayak basmadım, diyor. Nasıl çıkayım bir dünyalık hakimin huzuruna diyor. Vallahi Efendim ben düşündüm, taşındım buna karar verdim, onun omzundaki şeytanlar senin meleklerle çatışıyor, diyor. Adam böyle söylemiş. Efendi de kabul etmemiş.

Bir gün sabahleyin Efendi kuşluk uykusu uyur. O ara jandarmalar gelir, kapıyı çalar Efendi'ye hadi gideceğiz der. Efendi -ya ben abdest alacaktım oğlum, falan der ama hiç dinlemezler, koluna girer alır götürürler Efendiyi. Abdest aldırılmamışlar yani. Hakimin huzuruna çıkınca hakikaten de hakim bir güzel karşılamış. Efendiye bak demiş bu işi yaptırmazsan seni bırakacağım demiş. Efendi de hakime yine -Vallaha hakim baştan söylediğim gibi bana gelen emir senden çok yüksekte geliyor, ben bu işe devam ederim demiş. Öyle deyince -sen git de benim gözümün görmediği yerde devam et de-

bunlardan daha kötü günler de gördük. Kapımızı jandarmanın beklediği günleri de gördük. Kimlik topladıkları günleri de gördük. Arabalarımızı takip ettikleri günleri de gördük. Yani bundan çok daha kötüsünü de gördük. Şu günlerimiz çok iyi günler. Bu günlerimizde derslerimizi ihmal etmeyeceğiz, namazlarımızı ihmal etmeyeceğiz, hak yolunda biz doğru gideceğiz. Kem zaten belasını bulur. Kötü olan zaten cezasını bulur. Bize düşen Allah yolunda doğru devam etmek. Derslerimizi ihmal etmeyeceğiz günlük derslerimizi, muhakkak yapacağız. Onlar kalplerimize, ruhumuza birer ilaç, onları hiç bırakmayacağız inşallahu teâlâ.

Yaz mevsiminde biraz rahavet oluyor sıcaklardan dolayı. Belki yaylalara gidiliyor, cemaatlerimiz, müridlerimiz, kimisi köyüne gidiyor vs. Yaz dönüşü kaldığımız yerden hatimlerimize, sohbetlerimize devam edeceğiz. Sohbetleri asla bırakmayacağız. Bu konuda ihmallik, gevşeklik istemiyorum. Yani sohbetlerde özellikle hatimlerde o elinize geçen dergilerden muhakkak bir hatıra okuyun. Peygamber Efendimizden bir kıssa okuyun, Bedir Efendi'den bir hatıra okuyun. Hatim hocamız okumayı bilmiyorsa gençlerimizden birisine okutsun. Bunların hepsi sizin için var, sizlere faydası olacak. İnşallahu teâlâ hatimleri sohbetleri ihmal etmiyorsunuz. Kalplerinizde, bu yolda derin bir iman olmalı derin bir muhabbet olmalı, derin bir aşk olma-

lı. Eğer gönüllerinizde bu aşk bu sevda yoksa vallahi nefislerinizi yenemezsiniz. İllaki bu yolda bir kara sevdayla hani o gençlerin tabiriyle. Bir ilahi aşkla yürümemiz gerekiyor. O ilahi aşk kalpte olmazsa dünyalık ufak tefek imtihanlar bizlere çok büyük gelir. Gönülde o aşk o sevda olmazsa ibadetler bize zor gelir. Allah yolunda hizmetler bize zor gelir. Ama gönülde o ilahi aşk olursa o iman o ihlas olursa o zaman yalçın görünen dağlar dahi bizlere engin gelir düz gelir. Bu yolda gayretli olacağız bu yolda yürekli olacağız. Ne demiş şairlerden bir tanesi "Yufka yüreklerle yalçın dağlar aşılmaz" demiş. Bu nefis dağına bu ömrü geçmemiz için, dünya zindanını bitirmemiz için gayretli olacağız, yiğit olacağız, cesur olacağız, Allah yolunda imanımızdan itikatımızdan, yolumuzdan zikrimizden asla taviz vermeyeceğiz inşallahu teâlâ.

Rabbim inşallah ziyaretlerimizi kabul eylesin, müşküllerimizi hal eylesin. İstanbul'dan Urfa'ya kadar, efendim Artvin'den ta Anamur'a kadar, Mersin'e kadar. Adana'dan Hatay'dan Yozgat'a kadar cümle gelen müridlerden Allah razı olsun. İnşallah rabbim emeklerinizi zayı etmesin. Bu yolda zaten emekler zayı olmaz. Allah dediyseniz, bu yolda bir kuruş harcadıysanız rabbim kat kat verecektir. Yorulduklarınızın kat kat hem bu dünyada hem de ahirette inşallahu teâlâ mükafatını kazanacaksınız. İnşallah rabbim bu vesi-

leyle müşküllerimizi haleylesin, inşallahu teâlâ ziyaretlerimizi kabul eylesin. Seneye tekrar bu meydanda buralarda böyle pırıl pırıl bu alemde toplanmayı Cenabı Allah nasip eylesin inşallahu teâlâ.

Din-i İslam çok güzel. Din-i İslamda bir mürşide talebe olmak daha güzel. Bir mürşidle yol alıp Allah'a güzel kul olmak daha güzel

Bana gelen emir senden çok yüksekte geliyor, der. Ben bu yolu bu emri bırakmam

Bu günlerimizde derslerimizi ihmal etmeyeceğiz, namazlarımızı ihmal etmeyeceğiz, hak yolunda biz doğru gideceğiz. Kem zaten belasını bulur. Kötü olan zaten cezasını bulur. Bize düşen Allah yolunda doğru devam etmek

İLÂHİ

Hamza ÖLMEZ

Kırkgeçit'i yol eyledim
Gözyaşımı sel eyledim
Acı sözü bal eyledim
Karahan'ın kapısında

Deste deste güller biçtim
Aşkın şerbetini içtim
Nefsin köprüsünü geçtim
Efendi'min kapısında

Kalbime ateş yakıldı
Sevgi telleri takıldı
Cümle günahlar döküldü
Karahan'ın kapısında

Hamza'm uykudan ayıldı
Hak huzuruna eğildi
Şimdi bir adam sayıldı
Efendi'min kapısında

FAALİYETLERİMİZ

Yılmaz KARAHAN

FAALİYETLERİMİZ

FAALİYETLERİMİZ

FAALİYETLERİMİZ

FAALİYETLERİMİZ

FAALİYETLERİMİZ

FAALİYETLERİMİZ

FAALİYETLERİMİZ

FAALİYETLERİMİZ

FAALİYETLERİMİZ

FAALİYETLERİMİZ

FAALİYETLERİMİZ

FAALİYETLERİMİZ

FAALİYETLERİMİZ

FAALİYETLERİMİZ

FAALİYETLERİMİZ

FAALİYETLERİMİZ

DUA

Arif Nihat Asya

Biz, kısık sesleriz.. minareleri,
Sen, ezansız bırakma, Allaah'ım!

Ya çağır şurda bal yapanlarını;
Ya kovansız bırakma, Allaah'ım!

Mahyasızdır minareler... göğü de
Kehkeşansız bırakma, Allaah'ım!

Müslümanlıkla yoğrulan yurdu
Müslümansız bırakma, Allaah'ım!

Bize güç ver... cihâd meydanını
Pehlivansız bırakma, Allaah'ım!

Kahraman bekleyen yığınlarını
Kahramansız bırakma, Allaah'ım!

Bilelim hasma, karşı koymasını:
Bizi cansız bırakma, Allaah'ım!

Müslümanlıkla yoğrulan yurdu
Müslümansız bırakma, Allaah'ım!

Yarının yollarında yılları da
Ramazansız bırakma, Allaah'ım!

Ya dağıt kimsesiz kalan sürünü,
Ya çobansız bırakma, Allaah'ım!

Bizi sen sevgisiz, susuz, havasız
Ve vatansız bırakma, Allaah'ım!

Müslümanlıkla yoğrulan yurdu
Müslümansız bırakma, Allaah'ım!

Rahman ve Rahim olan Allah,ın adıyla başlarım

Hamd alemlerin Rabbi olan ve Kur,anı vahyeden Allah,a; salât ve selam hikmetli vasıflarına sahip olan Hz.Muhammed (s.a.v)'e olsun.

Bir iman örneği olarak gönderilen elçileri yalanlayan kasaba halkının kıssası(ayet 13-32)

AYETLERİN BİR ÖNCEKİ KONUSUYLA MÜNASEBETLERİ

Allah,(c.c.) surenin başından buraya kadar olan bölümde, Hz.Peygamber(s.a.v) 'in doğruluğunu ve Kur'an-ın vahiy olduğu gerçeği açıklanmıştır.Küfür üzerinde ısrar eden Arap müşriklerin risalete karşı takındığı tavır,bu tavrın itikadi,ahlaki,sosyal nedenleri ve sonuçları anlatılarak ölümden sonrasına,haşir,e dikkat çekilmektedir.

Ardından küfürde ısrarcı olmak ve Allah'ın elçilerini yalanlama hususunda Mekkelilerin durumuna benzeyen hayret verici bir iman kıssası olan kasaba halkının kıssası anlatılmaya başlamıştır.

Bu bölümde ,tebliğ görevini yerine getirirken elçilerin karşılaştıkları sıkıntılar,kafirlerin itirazları ve bu itirazlara karşı elçileri destekleyen inancı bir zatın mücadelesi bu örnek kıssa ile anlatılmaktadır.Kıssada Yasin suresinin maksudu olan risalet,tevhid ve ahiret konuları birlikte işlenmektedir.

ELÇİLERİ YALANLAYAN KASABA HALKININ TUTUMU

(ayet 13-19)

BİSMİLAHHİRRAHMANİRRAHİM

13.Onlara,bir zamanlar elçilerin geldiği ,o şehir halkını misal getir.

14.O zaman kendilerine iki elçi gönderdik de onları yalanladılar.Biz de bir üçüncü elçi ile o elçileri destekledik.Onlarda dediler ki: Gerçekten

YASİN SURESİ MEAL VE TEFSİRİ

2. BÖLÜM

Hatice GÜREL

Rahman ve Rahim olan Allah,ın adıyla başlarım
Hamd alemlerin Rabbi olan ve Kur,anı vahyeden Allah,a; salât ve selam hikmetli vasıflarına sahip olan Hz.Muhammed (s.a.v)'e olsun.

biz size gönderilmiş elçileriz.

15.O şehirliler: “Sizde bizim gibi bir beşerden başkası değilsiniz.Hem Rahman hiçbir şey indirmemiştir.Siz,sadece yalan söylüyorsunuz”dediler.

16-17.(Elçiler)dediler ki: Rabbimiz biliyor ki hakikaten biz,size gönderilmiş elçileriz. Üzerimizdeki vazife,açıkca bir tebliğden başkası değildir.

18.O şehirliler: “Doğrusu biz,sizin

KAVMİNE NASİHATI(ayet 20-27)

20-21-22-23-24-25.Ayetler.

O şehrin öbür ucundan (bunların geldiğini duyan imanlı) bir adam koşarak geldi ve dedi ki”Ey kavmim! Gönderilmiş bu elçilere uyun. Sizden hiçbir ücret istemeyen bu kimselere uyun.Onlar doğru yola erişmişlerdir.Ben niçin yaradana kulluk etmeyeyim? Oysa ancak döndürüleceksiniz.Ben O’ndan başka ilahlar edinirmiyim? Eğer çok esirgeyen (Allah) bana bir

yüzünüzden uğursuzluğa uğradık.Kıtlık geldi. Eğer bu davetten vazgeçmezseniz,mutlaka sizi taşıyarak öldürürüz.(recmederiz) ve böylelikle bizden size acıklı bir azap dokunur.

Dediler.

19.(Onlar da) “Uğursuzluğunuz kendi beraberinizde ki küfürdür.Size öğüt verilincemi (uğursuzluğa)uğruyorsunuz? Hayır! Siz isyanda haddi aşan bir kavimsiniz) dediler.

ELÇİLERE İMAN EDEN MÜ’MİN ZATIN

zarar vermek dilerse,onların (o putların) şefaati bana hiçbir fayda vermez ve beni kurtaramazlar. Şüphesiz ben apaçık bir şaşkınlık içinde olurum. (Ey elçiler)Ben sizin Rabbinize iman ettim beni duyun(ve şahit olun).”

26-27. Ayetler. (Şehirliler tarafından taşlanılan o kimseye ölümü sırasında:) “Gir cennete.” denildi.(oda) “keşke kavmim Rabbimin beni bağışladığını ve beni ikram edilenlerden kıldığını bilseydi.Bu durumda elbette iman ederlerdi! “dedi.

ELÇİLERİ YALANLAYAN KASABA HALKININ HELAK EDİLMESİ (28-32.Ayetler)

28.Onun şehid edilmesinden sonra, kavminin üzerine(helaki için) gökten bir

ordu indirmedik,indirecek de değildik.

29.(Onların helakı cebrail’e ait) bir çığıktan başkası olmadı,hemen sönüp gidiverdiler.

Ne yazık şu kullara! Kendilerine bir peygamber gelmeye görsün,onunla mutlaka alay ederlerdi.

31.Görmediler mi, onlardan önce nice nesilleri helak ettik.Artık bunlar bir daha kendilerine dönmezler.

32.(Onların) hepsi de ,toplanıp huzurumuza getirileceklerdir.

TEFSİR

Yüce Allah,peygamberleri yalanladıkları için gökten bir gürültü göndererek yok ettiği belde halkının kıssasını müşriklere anlatılmak üzere şöyle buyurdu.

13.Ey Peygamber! Kavmine Antakyalıların kıssasını anlat.O,kıssa darb-ı mesel ve hayret verici bir söze benzer .Hani,doğru yolu bulmaları için gönderdiğimiz peygamberler onlara gelmişti. Kurtubi şöyle der: Bu belde bütün müfessirlerin görüşüne göre Antakya’dır Allah onlara üç elçi gönderdi.Bunlar;Sadık,masduk,ve şem’un dur. Rasulullah(s.a.v.)e (kendilerine Allah tarafından üç elçi olan belde halkı kâfirlerin başına gelenlerin ,müşriklerin de başına gelebileceğine dair onları uyarması emrolundu. Bir görüşe göre bu gönderilenler Hz. İsa’nın (a.s.) elçileridir.

14.Onlara iki elçi gönderdiğimizde hemen bunun üzerine onları üçüncü bir elçi ile takviye edip destekledik.

Dediler ki: Biz Allahın elçileriyiz .Sizin doğru yolu bulanız için gönderildik.

15.Kafirler dediler ki, sizin bizden bir üstünlüğünüz yok. Sizde bizim gibi bir insansınız.

Allah bize değil de size nasıl vahyetti? Allah vahy ve peygamberlik diye bir şey indirmedir. Siz peygamberlik iddiasında yalancı olan bir topluluktan başka bir şey değilsiniz.

16.Peygamberler (Elçiler) onlara şöyle cevap verdi.Allah biliyor ki,biz,Onun size gönderilmiş peygamberleriz.Biz yalancı olsaydık,bizden çok şiddetli bir şekilde alırdı.

17.Bize düşen ,Allah’ın risaletini size, hiçbir kapalılık bulunmayacak şekilde apaçık apacık

olarak tebliğ etmektir.İnanırsanız mutluluksizindir. Ebu Hayyan şöyle der: Bu ayette bir tehdit var. ”Belağ” kelimesinin “Mübin” ile nitelenmesidir. Sebebi şudur: O tebliğ onların peygamber olarak gönderildiğine şahit olan mucizelerle apaçık olmuştur.Nitekim bu kıssada,peygamberlerin doğruluğunu gösteren(anadan doğma körü ve alaca hastasını iyileştirmek,ölüleri diriltmek “ gibi mucizeler anlatılmıştır.

18. Belde halkı onlara dediki: Bizi imana ve putlara ibadeti terk etmeye davetinizden

dolayı sizin yüzünüzden uğursuzluğa uğradık. Tefsirciler şöyle der.Onların,peygamberlerin davetini kendileri için uğursuz saymalarının sebebi şudur:Peygamberler onları ,takip ettikleri dinin dışında başka bir dine çağırdılar. Dolayısıyla onlar bu dini yadırgadı ve kötü buldular.Haktan sapmış olan tabiatları da ondan nefret etti ve neticede o dine çağıran kimselerin

Yani biz size hatırlattık,öğüt verdik ve Allah'ı birlemeye çağırdık diye mi , bizim yüzümüzden uğursuzluğa uğradınız,taşlama ve işkence ile bizi tehdit ettiniz? Aksine siz öyle bir kavimsinizki isyan etme ve suç işlemede ileri gitmek sizin adetinizedir.Bu söz,sakındırma ve engelleme ile birlikte kınama ifade eder.

20.Şehrin en uzak tarafından bir adam

yüzünden uğursuzluğa uğradıklarını söylediler. Sanki şöyle dediler:(Bizi çağırdığınız şeyden Allah bizi korusun) Bundan sonra şöyle diyerek peygamberleri tehdit ettiler. Allah'a yemin olsun ki,eğer söylediklerinizden ve bizi Allah'ı birlemeye ve dinimizi terk etmeye çağırmaktan vazgeçmezseniz,sizi ölünceye kadar taşa tutarız ve sizi en kötü bir şekilde öldürürüz.

19. Elçiler(peygamberler) onlara dedi ki uğursuzluğunuz bizim yüzümüzden değildir.Uğursuzluğunuz sırf sizin kendiniz yüzünden,inkarınız ,isyanınız ve kötü amelleriniz yüzündendir. Bu bir şart cümlesi sözün akışından anlaşıldığı için cevabı söylenmemiştir.

koşarak hızlı adımlarla geldi. Tefsirciler şöyle der:Bu zat Habibu'n-neccardır.Belde halkı kendilerine gelen elçileri öldürmek istediler. Bunun üzerine şehrin en uzak tarafından,bu elçilere yardım etmek üzere Habibu'n-neccar adlı bir adam koşarak geldi. Kur'anda ismi geçmemesine rağmen müfessirler bu şahsın (Habib-i Neccar) olduğunu ve marangozluk yaptığını naklederler. Bazı kaynaklara göre de ipek elbise dikişçisiydi ipek üzerine çalışırdı.İsm i,mesleği,yaşantısı,,yaşadığı tarih,kavmi ile ilgili gönderilen elçilerle konuşmaları hakkında çeşitli bilgiler bulunmaktadır.

Kurtubi şöyle der : Habib ,cüzzamlı idi.

Evi şehrin en uzak kapısının yanındaydı.70 sene kendisine acırlar ve hastalığını giderirler ümidiyle putlara ibadet etmişti(tapmıştı.) Fakat putlar onun bu arzusuna cevap vermemişlerdi. Elçileri görüpte elçiler onu Allah'a davet edince : Her hangi bir mucizeniz var mı? diye sordu. Onlar da, (Evet,her şeye gücü yeten Rabbimize dua ederiz, o seni,içinde bulunduğun dertten kurtarır.) dediler. Bunun üzerine Habib,dedi ki : Bu hayret verici bir şeydir. Ben, bu hastalığı benden gidermeleri için 70 yıldır şu ilahlara dua ediyorum.

*Fakat onlar bunu yapamadılar.Sizin Rabbiniz bir sabah vaktinde bunu nasıl yapacak?

*Dediler ki: Evet bizim Rabbimiz dilediğini yapabilir.Bu putlar az da olsa, ne bir fayda sağlayabilirler, ne de zarar verebilirler.

*Bunun üzerine Habib iman etti, onlar da Rablerine dua etti. Yüce Allah onun hastalığını giderdi. Kavmi elçilere öldürmek isteyince koşarak onlara geldi ve Kur'an-ın anlattıklarını söyledi. Habib dedi ki (Ey Kavmim! Allah'ı birlemeye çağıran bu şerefli peygamberlerle uyuruz. Habib, onların kalplerini yumuşatmak için ve nasihati kabule meylettirmek için (Ey Kavmim!) diye hitap etti. Sonra sözü pekiştirmek ve sebebini açıklamak maksadıyla tekrar şöyle dedi:

21. O ihlaslı ve Salih elçilere uyun. Onlar imanınızınkarşılığında sizden herhangi bir ücret istemiyorlar. Sizi Allah'ın birliğine davet etmeleri hususunda hidayet ve basiret üzeredirler.

22.Bu ifade,Habibu-n neccar'ın onları irşat hususundaki nezaketini gösterir.Sanki o kendine nasihat ediyor ve kendisi için tercih ettiğini onlar içinde Bunda,yaratıcılarına ibadeti terk etmelerinden dolayı bir nevi azarlama vardır. Yani,beni yoktan yaratan yaratıcıma ibadet etmekten beni alıkoyan nedir? Öldükten sonra sizin dönüşünüzde O'nadır.O herkese amelinin

karşılığını verecektir.

23.Bu,bir istifham-ı inkarıdır yani ,Allah'tan başkalarını nasıl ilah edineyim? Onlar ne işitir,ne fayda sağlar, ne de ibadet edenin herhangi bir ibadetini karşılar.Onlar(putlar) o derece hor ve basittirler ki, eğer Allah bana bir eziyet, ve zarar indirmek istese,onlarda bana şefaata etseler,şefaathleri fayda vermez ve beni kurtaramazlar.

24.Allah'tan ibadet ettiğim ve putları ilah edindiğim taktirde ben apaçık ziyanda olurum.Habib,nasihath ve hatırlatma yaptıktan sonra Müslüman olduğunu ilan etti ve imanını açıklamak üzere şöyle dedi.

Şüphesiz,sizi yaratan rabbinize iman ettim.Sözümü dinleyin,nasihathımı tutun.Habib onlara bunu söyleyince ve nasihat edip imanını açıklayınca hep birden üzerine çullandılar.Ve onu öldürdüler.Onu,eziyetlerinden kurtaracak hiç kimsesi yoktu.

26-27.Ölünce Allah ona şöyle dedi: Sadık imanın ve şehitliğe nail olmanın karşılığı olarak iyi şehitlerle cennete gir.

*Cennete girmede iman ve iman ve sabrının karşılığı olarak orada yüce Allah'ın kendisine ikram ettiği şeyleri görünce kavminin kendi halini bilmesini temenni etti ki vardığı güzel sonucu bilsinler.Yani keşke onlar,Rabbimin benim günahlarımı bağışlamasını ve bana naim cennetlerine girmeyi nasip etmesinin bilselerdi,dedi.İbn Abbas şöyle der.Habib hayatında da nasihat etti,ölümünden sonrada nasihat etti.

28.Biz ondan ondan sonra kavmini helak etmek için üzerlerine gökten herhangi bir ordu indirmedik.indirecekte değildik.Bu ifade onların şanını küçültme ve onları tahkir ifadesidir.

29.Onların cezası ,bir tek sayhadan başka bir şey değildi.Bu sayhayı onlara Cebrail haykırdı.Onlar hemen hareket etmeyen ölümler

haline geldiler.Nefesleri kesilmiş alevi giden sönmüş ateşe döndüler.

*Tefsirciler şöyle der:Bu ayette ,onların yok edilmesinin basit bir şey olduğu ifade edilmektedir.onları yok etmek için melek göndermeyecek kadar, Allah katında zelil ve hakirdirler.

30.31.Allah'ın peygamberlerini yalanlayan ve inkar eden o kimselere yazıklar olsun.Ne yazık onlara! Onlara bir peygamber gelmeye dursun,ille de onu yalanlarlar.Ve onunla alay ederlerdi.Her zaman her yerde kafirlerin adeti böyledir.Bu ayette,kureyş kafirlerine tariz vardır.Çünkü onlar peygamberlerin efendisi yalanladılar.Y üce Allah Mekke kafirlerinin durumunu Antakya halkının durumuna benzettikten sonra,kendilerinden öncekilerden ibret almadıklarından dolayı kınamak için şöyle buyurdu.O müşrikler,kendilerinden önce peygamberleri yalanlayan,dolayısıyla Yüce Allah tarafından helak edilen kimselerden ibret almıyorlarmı?O yok olanların,helak olduktan sonra tekrar dünyaya dönmediklerini bilmiyorlarmı?

32.Geçmiş ve gelecek bütün milletler hesap ve ceza için kıyamet günü,hakimler hakiminin huzuruna getirileceklerdir.O,onlara bütün amellerinin ,iyiliklerinin ve kötülüklerinin karşılığını verecektir.

*AYETLERDEGEÇENBAZIKELİMELERİN ANLAMLARI

*MESEL:Kelimesi,örnek,atasözü gibi aralarında benzerlik bulunan iki şeyden birinin diğeri için kullanılmaktadır.

*DARBİMESEL:İfadesi,başkasında eseri ortaya çıkan şeyin zikredilmesidir.

Kur'an -da:Allah bir misal verdi,onlara onlara iki adamın örneğini ver.Gibi ayetlerde darbimesel/misal olarak kullanılmaktadır.

*KARYE:Kelimesi,hem insanların

toplandıkları yere,hem de insanların kendisine denir.Şehir,memleket ve o şehirde yaşayan halk demektir.

*ET-TAİR: Kelimesi,havada uçan kanatlı kuş demektir.Kuşun uçuş durumuna göre tahminde bulunmak bir şeyi uğursuz addetmek anlamında kullanılan kelime,zamanla uğurlu veya uğursuz sayılan her şey için kullanılmaya başladı.

*RİCAM: Kelimesi,taş (recm) kelimesi,taşlamak demektir.Birini taşlamak, Taşlayarak öldürmek anlamında kullanılmıştır.

*MESSE: Kelimesi dokunmak,dokundurmak suretiyle bir şeyi algılamak,hissetmek,duymak,s ıkıntıya girmek ve insana dokunan eziyet

*SEREPE:Kelimesi,insanın yaptığı herhangi bir işte haddi aşması(serefe)denir.

*AKSA:Kelimesi,uzaklık ve uzak olan,en uzak olan yer anlamındadır.

*FET'R: Kelimesi,uzunlamasına yarılma,yoktan yaratılma,fitrat üzerinde yaratılma anlamındadır.

*AKSA'L-MEDİNE:Şehrin en uzak yeri anlamındadır.

*RECU:Kelimesi,(adam) demektir.

*ES-SE'YÜ:Kelimesi,koşmaksızın hızlı yürümektir.Bu acele ve telaşlı bir gelişti. Çünkü elçilerin hayatları tehlikededir.

*SAYHA:Kelimesi,yüksek ses,çığlık anlamındadır.

*HASRET:Kelimesi,kişinin elinden kaçırıldığına üzülmesi ve buna pişman olmasıdır.*HAMİDUN:Kelimesi, ateşi sönmüş kül gibi demektir.

*EL-KARN:Kelimesi,bir arada olan toplum,çoğulu(kurun)dur.Topluluk,nesil demektir.

*MUHDERUN: Kelimesi, hazır bulundurma, getirilme, karşısında bulundurma,

anlamındadır.

AYETLERDEN ÇIKARILAN DERSLER VE İBRETLER

*KISSA:Hz.Muhammed(s.a.v) 'in nübüvvetini tastik etmektedir.

*KISSA:Hz.Muhammed(s.a.v)'i ve mü'minleri teselli etmekte,onlara özgüven duygusu vermekte,inkarcıların akibetini bildirmektedir.

*KISSADA:Mekkeli müşriklere ve bütün insanlara ders ve ibret verilmektedir.

*RAHMET ;vesilesi olan peygamberleri uğursuzluk sebebi kabul etmek,müşriklerin adetlerindedir.

*MEKKE;halkının tutumu,karye halkının tutumuyla kıyaslanmaktadır.

*MÜ'MİN:tek kalsa da hak'tan yana ve batılın karşısında olmalıdır.

*Hz.Muhammed(s.a.v)'e inananlar Allah'ın af ve mağrifetine nail olacaklardır.Cennete

gireceklerdir.İzzet ve ikram görecektir.

*KISSA;davetçi eğitimcilerin hayatlarında karşılaştıkları zulüm ve zorlukları yenme hususunda psikolojik bir destek mahiyetindedir.

*Tebliğ vazifesi yapılırken,muhatabı tekfir etme ve azarlamadan kaçınmak gerekir.Davetçi tebliğinde sabırlı olmalıdır.

*Allah'ın birliğine,yeniden dirilişe delildir.Ölümden sonra dünyaya yeniden gelmenin mümkün olmadığına delildir.

*Bu halkın bir sayha ile helak ediliş biçimi Allah'ın kudretine delildir.Çünkü insanın fayda ve zarar görmesi ancak,onun dilemesi ile olur.

*Kendisine kulluk edilmeye layık olan sadece odur.Çünkü öldüren ve dirilten odur.

*Faydalanılan kaynaklar 1.bölümde verilmiştir.

Allah (c.c.) tesirini halk eylesin.Aşkıyla kalplerimizi her daim diri eylesin.

AMİN

di.1534'teki İrakeyn seferinden sonra düzenlenen İran seferi (1535)sırasında Van gölü üstünde askeri ulaşımı sağlayacak gemilerin yapımında gösterdiği yararlılık üzerine Haseki rütbesini aldı. Reis-i Mimar an -ı Dergah-ı Ali (Yüksek Dergah Mimarları Başkanı)görevine geldi(1536). 1538'deki Kara Boğdan(Moldovya) seferinde Prut ırmağı üstünde kısa zamanda kurduğu

seler, yaparak ülkeyi barındırır bir duruma getiren Mimar Sinan Edirne'deki Selimiye Camisini 85 yaşında yaptı. Sultan Murat III. döneminde Mekke'nin onarımı için Hicaz'a gönderildi. Mimar Sinan son yapıtlarından biri olan Kasımpaşa'daki Kaptanıderya Piyale Paşa Camisi'nde(1573) eski Ulucamiler'in planına dönüş yaparak kuruluş döneminin özellikleriyle, uzun mimarlık ya-

Mimar Sinan

Cırlavuk ya da Ağırnas köyü Kayseri,1489/1490 – İstanbul,1588

MİMARLIK ANLAYIŞI

Ayşe YILMAZCAN

Osmanlı devletinin baş mimarı olan mimar Sinan'ın hayatını bu sayıda sizinle paylaşalım. Osmanlı döneminin en önemli mimarlarından olup bugün bile akıl sır erdirilemeyen eserler yapan bir ustadır Mimar Sinan.

Osmanlıdan günümüze Türk mimarlık tarihinin en büyük Mimarı Mimar Sinan (Koca Sinan da denir)Yavuz Sultan Selim 'in, o zamana kadar Rumeli'de yapılan devşirme toplanması işinin Anadolu 'da da yapılmasını istemesi üzerine, devşirme olarak Kayseri'den alınıp 1512 'de İstanbul'a getirildi ve Yeniçeri Acemi oğlanlar ocağına girdi. Köyünde, kulübeler, ahırlar, su

yolları yaparak deneyim kazanmış olduğundan Acemi oğlanlar bir zanaat öğretmenleri kuralına uyarak, çağın iyi mimarları yanında çalıştı. Çıraklık döneminden sonra Yeniçeri ortalarından birine girdi.(1514)Yavuz Sultan Selim'in İran ve 1517'deki Mısır seferlerine atlı sekban olarak katıldı; böylece İran ve Mısır 'da ki mimarlık yapılarını inceleme olanağı buldu. Kanuni Sultan Süleyman döneminde, Belgrad (1521)ve Rodos (1522)seferlerine katılan Mimar Sinan1526 Moğaç seferinden sonra da ordu cephanesi görevine yükseldi. Irak seferinden sonra yaya başlık rütbesine ,daha sonrada ordu zembereği başlığına(cephane sorumlusu)yüksel-

köprü, padişahın beğenisini kazandı. Yeniçeri ordusunda bir savaş eri olarak değil, istihkam işlerinin yöneticisi ve tasarlayıcısı olarak çalışan Mimar Sinan'ın ilk yapıtı olarak Halep'teki Hüseyin Camisi (1536-1537) kabul edilmektedir. İstanbul'da ki Şehzade Camisi'dir(1543-1548). Ancak Mimar Sinan'ın baş yapıtı olarak , 1557' de tamamlandığı Süleymaniye Camisi kabul edilmektedir. Bu caminin başarısı nedeniyle Mimar Sinan'a 'ulu, yüce ' anlamındaki 'Koca ' sanı verilmiştir. Bütün yaşamı boyunca İstanbul, Edirne, Ankara, Kayseri, Erzurum, Manisa, Bolu, Çorum, Kütahya vb. Anadolu kentleriyle Halep, Şam, Budin ,Ruşçuk gibi Osmanlı topraklarında suyolları, çeşmeler, camiler, külliyeler, medre-

şamı boyunca edindiği deneyimlerin birleşimini yapmıştır. Mimar Sinan'ın türbesi, Süleymaniye külliyesinde bulunan yalın yapıdır.

Mimar Sinan, Osmanlı mimarlığında klasik dönem denen dönemin başlıca yaratıcısı, bir başka deyişle, okul kurmuş bir sanatçıdır. Yapıtlarında, güzellik ve işlev kavramlarını birleştirerek, mühendislik tekniğinin yaratıcılığı ,sanatçı beğenisiyle birleştirip özgün yapılar ortaya koymuştur. Ancak bu yapıtlarda işlevi, estetiğin ardına gizleyen bir sanatçı anlayışı egemendir. Böylece, plastik değerleri ön plana çıkarmış özellikle , yaptığı binalarda genişlik duygusu yaratmak amacıyla kare, altıgen ve sekizgen planlar kullanmıştır .Bu binalardaki birbirleriyle

uyumlu olarak kullanılan mimarlık öğeleri, bir görkem duygusu yaratacak biçimde düzenlenmiştir. kubbeyi taşıyan payelerin ince görünmesini sağlamak üzere hücre ve panolar kullanmış, sütun başlıklarını mukarnaslarla süslenmiştir. Ancak süslemede de işlevin gözardı olmasını engelleyecek bir anlayışı uygulamıştır. Eldeki kaynaklara göre, Mimar Sinan pek azı onarım olmak üzere çok sayıda cami, mescit, medrese, darülkurra, türbe, imaret, darüşşifa, sukemeri, köprü, kervansaray, saray, mahzen, hamam yapmış,

verimli bir mimardır. Kendisinden önceki Ayas, Hayrettin gibi mimarlardan yararlanan Mimar Sinan'ın klasik dönem olarak adlandırılan mimarlık anlayışı Ayas, Şecca, Acem Ali, Küçük Sinan, Davut Ağa, Ahmet Ağa, Kemalettin, Yusuf Mehmet Ağa, Süleyman Ağa Muslihittin, Hüseyin Çavuş, Hacı Hasan, İbrahim gibi mimarlar tarafından sürdürülmüştür.

Şehzadebaşı Camii ve Kısa Bir anı

“Bir Mimar Sinan eseri olan Şehzadebaşı Camii'nin 1990 'lı yıllarda devam eden restorasyonunu yapan firma yetkililerinden bir inşaat mühendisi, caminin restorasyonu sırasında ya-

şadıkları bir olayı tv'de söyle anlatmıştı. Cami bahçesini çevreleyen havale duvarında bulunan kapıların üzerindeki kemerleri oluşturan taslarda yer yer çürümeler vardı. Restorasyon programında bu kemerlerin yenilenmesi de yer alıyordu. Biz inşaat fakültesinde teorik olarak kemerlerin nasıl inşaat edildiğini öğrenmiştik fakat tas kemer inşası ile ilgili pratiğimiz yoktu. Kemerleri nasıl restore edeceğimiz konusunda ustalarla toplantı yaptık. sonuç olarak kemeri alttan yalayan bir tahta kalıp çakacaktık. Daha sonra ke-

meri yavaş yavaş sokup yapım teknikleri ile ilgili notlar alacaktık ve yeniden yaparken bu notlardan faydalanacaktık. Kalıbı soktuk. Sökmeye kemerin kilit taşından başladık. Taşı yerinden çıkardığımızda hayretle iki taşın birleşme noktasında olan silindirik bir boşluğa yerleştirilmiş bir cam şişeye rastladık. Şişenin içinde durulmuş beyaz bir kağıt vardı. Şişeyi açıp kağıda baktık. Osmanlıca bir şeyler yazıyordu. Hemen bir uzman bulup okuttuk. Bu bir mektup idi ve Mimar Sinan tarafından yazılmıştı. Şunları soyluyordu. ” Bu kemeri oluşturan taşların ömrü yaklaşık 400 senedir. Bu müddet zarfında bu taslar çürümüş

olacağından siz bu kemeri yenilemek isteyeceksiniz. Büyük bir ihtimalle yapı teknikleri de değişeceğinden bu kemeri nasıl yeniden inşa edeceğinizi bilemeyeceksiniz. İşte bu mektubu ben size, bu kemeri nasıl inşa edeceğinizi anlatmak için yazıyorum. ” Koca Sinan mektubunda böyle başladıktan sonra o kemeri inşa ettikleri taşları

Anadolu'nun neresinden getirttiklerini söyleyerek izahlarına devam ediyor ve ayrıntılı bir biçimde kemerin inşasını anlatıyordu. Bu mektup bir insanın, yaptığı isin kalıcı olması için gösterebileceği çabanın insan ustası bir örneğidir. Bu mektubun ihtişamı, modern çağın insanların bile zorlanacağı taşın ömrünü bilmesi, yapı tekniğinin değişeceğini bilmesi, 400 sene dayanacak kağıt ve mürekkep kullanması gibi yüksek bilgi seviyesinden gelmektedir. Şüphesiz bu yüksek bilgiler de o koca mimarın erişilmez özelliklerindedir. Ancak erişilmesi gerçekten zor olan bu bilgilerden çok daha muhteşem olan 400 sene sonraya çözüm üreten sorumluluk duygusudur

Mimar Sinan Bazı Eserleri :

Camiler

1. Süleymaniye Camii İstanbul
2. Şehzade Mehmet Camii İstanbul-Fatih
3. Ayasofya Camii-İstanbul-Sultanahmet
4. Mihrimah Sultan Camii – Edirnekapı

5. Mihrimah Sultan Câmii – Üsküdar'da, iskelede

6. Selimiye Camii– Edirne Merkez'de

7. Sokullu Mehmed Paşa Camii-İstanbul-(Azapkapı)

8. Atik Valide Camii-İstanbul Üsküdar

9. Mustafa Paşa Camii-İstanbul-Eyüp

10. Güzelce Kasımpaşa Camii-İstanbul-

11. Bali Paşa Camii-İstanbul- Kasımpaşa

12. Kılıç Ali Paşa Camii-İstanbul-(Tophane'de),

13. Rüstem Paşa Camii Tekirdağ

14. Sinan Paşa Camii-İstanbul-Beşiktaş

Medreseler

1. Rüstem Paşa Medresesi-İstanbul-Fatih

2. Semiz Ali Paşa Medresesi-İstanbul-Fatih

Türk İslam alimlerinden olan Mimar Sinan dünyanın en büyük yapı sanatçılarından biridir. Bir çok eserinde bunu görüyoruz. Fazla sayıda eser vermiş ve o devasa zekası ile bir çok kişiyi kendine hayran bıraktırmıştır. Bir caminin ne kadar yıl dayanabileceğini bir mürekkebin ve bir kağıdın ömrünü muhteşem bir şekilde hesap etmiştir. Bizlere böylesi güzel eserler bırakan Mimar Sinan'ı Rahmetle yad ediyoruz Selam ve dua ile...

DİNİMİZİN DİREĞİ, MİRAC'IN VESİLESİ NAMAZ

Erol ŞENÖZ

KÜÇÜKKEN BÜYÜYÜN, SEVİN, SEVDİRİN, YAŞAYARAK ÖĞRETİN

Allah (c.c) Kuran'ı Kerim'de "...Muhakkak ki namaz hayasızlıktan ve kötülüklerden alıkoyar."(Ankebut 29/45) .İnsan yaratılış gayesini iyi bilip yaşantısını ona göre düzenlemelidir. İmandan sonra en önemli emir namazdır. Sevgili Peygamberimiz "Kıyamet gününde kulun hesabı çekileceği ilk ameli onun namazıdır. "Eğer

namazı düzgün olursa işi iyi gider ve kazançlı çıkar. Namazı düzgün olmazsa kaybeder ve zararlı çıkar. Şayet farzlarından biri noksan çıkarsa Aziz ve Celil Rabbi; Kulumun nafil namazları var mı? Bakınız der. Farzların eksiği nafillerle tamamlanır. Sonra diğer amellerinden de bu şekilde hesaba çekilir. Yine Resulullah S.A.V. sabah

namazının iki rekat sünneti dünya ve dünyadaki her şeyden daha hayırlıdır buyurmuş. (Müddesir suresi 42-43). Ayetlerde Cenab-ı Mevla "Sizi Sekar'a (cehenneme) ne soktu? Onlar şöyle der; Biz namaz kılanlardan değildik." Kerim kitabımızda namazdan bahsedildiği gibi Peygamberim Efendimiz de çokça bahsetmiştir. Namaz hafife alınmamalıdır. İslam bahçesindeki güzelliklere ulaşmak için iman kapısından, namaz anahtarını kullanarak girebiliriz, bizler İslam bahçesindeki güzellikleri, ihlas, samimiyet, sadakat, sabır, muhabbet, aşk ve sevgiyle yeşertirken bu güzellikleri gözümüzün nuru ciğer paremiz geleceğimizin teminatı olan çocuklarımıza öğretmeyi değil sevdirecek yapmayı, yaşamayı öğretmeliyiz.

Birkaç yolcu bir eve misafir olurlar. Sohbet esnasında ev sahibi küçük oğlunu göstererek yaşama sevincim, onun için her şey yapabilirim o benim her şeyim, hayatımı bile veririm. Biraz geç bulduk bu civarda bir ağaç var orda dua ettik Mevla da lütfetti dedi. Arka tarafta olan biri yanındakine fısıldayarak o ağacın yerini bilsek de şu bunak babam için ölsün diye dua etsem der. Ne kadar acı değil mi? Bir baba çocuğuna canımı bile verebilirim derken, bir evlat babayı öldürmek için dua etmek istiyor. Babalar çocuklarını İslam ahlakıyla yetiştirmek için bıkmadan, usanmadan, sabırla, gecemizi gündüzümüze, günlerimizi, haftalarımızı aylara hatta yıllara katarak çocukların yaşlanan babalarının ölmeleri için değil onlara öf bile demeden dualarını almak için gayret eden bir nesil yetiştirmeliyiz.

CENNET TACI

Rabbime çok şükür ettim
Haramlardan nefsim çektim
Dinime sağlam direk diktim
Namaz kılan giyer tacı

Yüce Mevla emir etmiş
Elli rekat beşe inmiş
Peygamberim eda etmiş
Namaz kılan giyer tacı

Müslümanım diyen kılar
Nurun deryasına dalar
Kul Mevla'ya kıyam yapar
Namaz kılan giyer tacı

Mü'mine miras miraçtan
Karşılığı yalnız Hakk'tan
Kötülükten uzak tutan
Namaz kılan giyer tacı

Kılırsan bedende şifa
Kurtulur hem dünya ukba
Yaklaşır kullar Mevla'ya
Namaz kılan giyer tacı

Temizlenir beden ruhun
Burdan geçer sırat yolun
Görevidir cümle kulun
Namaz kılan giyer tacı

Dalıp gaflete kaçırma
Uyup şeytana şaşırma
Kabirde sorarlar sana
Namaz kılan giyer tacı

Varsa borcun hemen öde
Ruhun dururken bedende
Mevla'ya yakın ol secdede
Namaz kılan giyer tacı

Abdest alan parlar teni
Hakk yola kurban et canı
Namazdır Mü'min miracı
Namaz kılan giyer tacı

Kıyam,kıraat,rüku,sücut
Namazda dünyayı unut
Cennet için kula umut
Namaz kılan giyer tacı

Noksansız kılsan namazı
Döker cümle emrazları
Çünkü Mevla'ya niyazı
Namaz kılan giyer tacı

Garip aşık gönül dilde
Kalp huzurda dil zikirde
Namazın kıl her ahvalde
Namaz kılan giyer tacı.
[E.ŞENÖZ]

Değerli dostlar dünyalık yapacağımız bir evde yaşamak istiyorsak öncelikle temelini sağlam olması gerekiyor. Temeli sağlam olmazsa üzerine ne kadar güzel yapı yaparsanız

yapın güvenliği olmadığından içinde huzurlu yaşamak mümkün olmayacaktır. Öyleyse imtihan için geldiğimiz fani dünya hayatında baki olan ahret hayatı için sağlam bir temel atmak istiyorsak öncelikle kendimizi sonra da geleceğimizin teminatı olan çocuklarımıza dünya hayatında Yaratan'ın emirleriyle hem hal olmaya gayret göstermeliyiz. Çocuklarımıza dünya hayatında mevki ve makam elde etmek için gerekli olan ihtiyaçlarını karşılamada gösterdiğimiz gayretten çok çok fazlasını hem dünya hayatında ki yaşantısını hem de ahret hayatında ki huzura erdirecek imani kuralların küçük yaşta çocuklarımıza öğretilip onların

İslam bahçesindeki sevincini yaşamalıyız. Anne ve baba olarak çocuklarımızın gönül bahçesini sevgi, saygı, muhabbet, Kuran', Ezan, Namaz ile kısaca Yüce Mevla'nın hizmetimize sunduğu dünyevi ve ukrevi gül bahçesini nadide çiçekler ile donatmalıyız.

Yaratılışın bir amacı bu amacında bir sonucu vardır. Allah Resulü "Üstünlük takvadadır" Buyurmuş, yine "Takva kalptedir" diyerek bizlere asıl önemli merkezin kalp olduğunu beyan etmiştir. İşte çocuklarımızın beynine İmani ilmi, bedenine tatbikatını, kalbine de samimi-

yeti, ihlası, takvayı yerleştirmeliyiz. Geleceğin teminatı dediğimiz belki de amel defterimizi kapattırmayacak olan her şeyden önemlisi yaşanacak yılların, İslam şuuru, iman dairesinde, edeple, Kur'an ve sünnete uygun, yaratılmışların hak ve hukukunun gözetildiği, olanın, olmayanı

arayıp bulunduğu, yaratılmış bütün canlıların bir hakkı olduğu bu hakların her hangi bir çıkar gözetilmeden Yüce Mevla'nın rızasına uygun olarak korunduğu, dünyası mamur, ahreti Mevla'nın rızası olan bir yaşam sürdürülmesinin temel halkalarını oluşturan çocuklarımıza karşı sabırlı, azimli, merhametli ve kararlı olmalıyız.

RABB'İMİZ NE KADAR MERHAMETLİ

Ebu Hureyre (r.a) anlatıyor: Resulullah'ın (s.a.v) huzurunda bulunuyorduk. Efendimiz, henüz küçük yaşta olan Hasan ve Hüseyin'i öpüyordu. O'nun bu hareketini gören Uyyeyne, "Ya Resulallah, benim on çocuğum vardır.Ben şimdiye kadar onların hiçbirini asla öpmemişim."dedi.Efendimiz bu sözü duyunca "Merhamet etmeyene merhamet olunmaz.Eğer Allah rahmeti kalbinden almışsa,benim sana yapacak bir şeyim yoktur; kim,küçüklerimize merhamet etmez, büyüklerimizde saymazsa, o bizden değildir."buyurdu.

Resulullah'ın huzuruna birtakım esirler getirilmişti. Esirlerin arasında bulunan, çocuğunu kaybetmiş emzikli bir kadın, gördüğü çocuğa koşup onu kucaklıyor bağrına basıp emziriyordu. Resulullah o kadını bize gösterdi ve

- " Ne dersiniz bu kadın çocuğunu ateşe atar mı? " diye sordu.

- " Hayır, kesinlikler atmaz." dedik.

Bunun üzerine Peygamber'imiz,"İşte Allah kullarına, bu kadının çocuklarına olan şefkatinden daha merhametlidir."buyurdu.

Zorlukların önünden kaçan insanlar, bunu inanılmayacak kadar büyük bedellerle öderler. Her türlü engele, zorluğa, tehlikeye karşı alacağımız tavır, başarıyı gösterip göstermeyeceğimizi belirleyecektir, mesuliyet bir insanın bulabileceği en iyi dosttur, ne yazık ki birçok insan bunun kıymetini ancak ömrünün son zamanlarında anlar. İnsanı ahlak sahibi ya-

pan da yine bu mecburiyettir.

Dost aramaya gittim dost bulamadım, dost olarak gittim her yer dostla doluydu.

Bir fabrikatör yol güzergâhın da bulunan bir caminin yanından her geçmesinde; “ yok mu bir hayırsever şu camiyle ilgilense” der. Şoförü bir gün dayanamayıp ; “patron zengin-

sin, paran var, fabrikan var sen niye ilgilenmiyorsun?” dediğinde patron; “ben zengin biri demedim, hayırsever biri dedim” der. Bu patrona çocukluğunda; veren elin alan elden hayırlı olduğunu, Cenneti cömertlerin açacağını, İslam dairesinde infak etmenin malı azalmadığını, namaz ibadeti sevdirilseydi, kalbinde sevgi ve huzur olacak, bu camiye bir hayırsever aramak yerine bu caminin dış görünüşünü ve ihtiyaçlarını sessizce karşılayayım, bunda da acele edeyim ve Allah rızası için yapayım diyebilirdi.

En kıymetli miras çok mal bırakmak değil. İmanıyla, ameliyle, namazıyla, niyazıyla, edebiyiyle, ahlakıyla, salih bir kul, kâmil mümin evlatlar

yetiştirmek olsa gerek.

Allah Teala yüce kitabında “ Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi yakıtı insanlar ve taşlar olan cehennemden koruyunuz.” Buyurmuştur. (Tahrim 6).Öncelikle kendimizi sonra da eşimizi ve çocuklarımızı zamanın fitne ve fesatlarından korumamızı emreder. Bu ulvi hedef ise ancak dinimizi güzelce öğrenmek, kaliteli bir din eğitiminden geçmekle mümkün olur.

Anne ve babaların, davası olanların, geleceğe dair söyleyeceği sözü ve hedefi olanların ve nihayet devletin ve milletin en önemli sermayesi olan çocuklarımızın gençlik dönemi ömür takviminin ilkbaharı olarak görülür her şeyi diri ve canlı, beden dinamik, idrak ve anlayış hızlı, duygulara ve hayallere sınır çizmek zordur. Aileler olarak bu dönemi iyi değerlendirmeli ömür döneminin baharında; İslam’ı, İmanı, Kur’an’ı sevdirip namazla yaşamayı onların kalplerine nakşetmeliyiz. Dinle ilişkisinin bir aksesuar ilişkisi değil hayatın tamamını kuşatan bir nizam olarak kurulmalıdır. Özellikle namaz şuuru bu dönemde gönle indirebilmeli ve düzenli ifa edilen bir ibadet olarak hayatın vazgeçilmezi olmalıdır. Beş vakit namaz bir çocukla buluşursa o çocuk dinle nitelikli bir bağ kurmaya başlamış demektir. Kelime-i Şahadet’ten sonra İslam’ın en önemli rüknü olan namazı sevdirmeden, yaşanmadan, yaşayarak anlatmadan çocuklarımızı namaza zorlamak, mecbur tutmak, onları namazdan soğutur. Kerim kitabımızda Cenab’ı Mevla “Ey inananlar sabır ve namaz ile yardım isteyin. Şüphesiz Allah sabredenlerle beraberdir.”buyurmuştur (bakara 2/153).

Allah Teala’nın namaz emrini melek aracılığıyla değil miraç gecesi Hz. Muhammed Mustafa (a.s)’a bizzat tebliğ etmesi namazın önemini, dini bedeni ve ruhi açıdan Allah’a ulaşması kavuşması yolunda çok önemli bir emir olduğundan “NAMAZ MÜMİNİN MİRACIDIR” denilmiştir. Hudu ve huşu içinde kılmamız ger-

eken namaz bizlerde huşunun temininde huzuru kalbin oluşmasını sağlar. Huzur’u kalp: Namazda ifade edilen bütün manaların dışına çıkmamaktır. Arapça manası olarak huzur ise; hazır olma, hazır bulunma demektir. Biz Müslümanlar olarak İslam’ın emirlerini yerine getirirken her an bedenen ve kalben hazır bulunmalıyız.

NAMAZIN KARŞILIĞI

Bir toplantıda 8 yaşına kadar olan çocuklara namazlarını hep kılan var mı diye soruldu cevap alınamayınca,8-10 yas arasında olan çocuklara aynı soru soruldu bir çocuk el kaldırdı ben 10 yasındayım namazlarımı hep kıyorum dedi kendisine aferin dile benden ne dersen seni mükafatlandırayım denildiğinde namazın mükafatını siz veremezsiniz bende sizden alamam çünkü ben onu ALLAH C.C.’nin emri olduğu için kıyorum. Dünya nimetleri ile ucuz

bir karşılık alamam, ALLAH rızası için yaptığım ibadetin mükafatını da ER RAHİM, ER RAHMAN, EL MELİK, ES SELAM, EL MÜHEYMİN, EŞ ŞÜKÜR, EL KERİM, EL MUCİP, EL VEKİL, EL HAMİT, MALİK-ÜL MÜLK, ER RAUF, ALLAH C.C’dan beklerim diyerek büyük bir olgunlukla, ihlas, samimiyet ve kemaletin yaşla değil neyi kimin ve ne için yapıldığı bilinen sağlam bir imanla olabileceğini göstermiştir. Ey kardeşlerim Yüce MEVLA gayrı Müslümlere imanla şereflenmeyi, Müslümanlara İmanda Kamil olmayı, ibadet ve amellerimizi iman şuurunda yapabilmeyi cümlemize nasip eylesin. Cenabı Mevla razıyım dediği kul, Habib’ine layık ümmet ,üstadına sadık ihvan olup, kimsenin kimseye fayda veremediği mahşer gününde Cenabı Mevla’nın merhamet ettiği, Cennette Cemali ile şerefli olduğu kullardan olmak dileğiyle, ES-SALAMÜ ALEYKÜM

أَمَنْتُ بِاللَّهِ وَ مَلَيْكَتِهِ وَ كُتُبِهِ وَ رُسُلِهِ وَ
الْيَوْمِ الْآخِرِ وَ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَ شَرِّهِ مِنْ
اللَّهِ

تَعَالَى وَ أَلْبَعَثَ بَعْدَ الْمَوْتِ حَقًّا *
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ * وَ أَشْهَدُ أَنَّ
مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ

Estağfurullah Estağfurullah estağfurullah
el azim el kerim ellezi lailahe illa huve elhayyul
gayyum ve etubu ileyh tevbete abdin zalimin li-
nefsihi la yemliku linefsihi mevten vela hayaten
vela nuşura ve eselihu ettevbete vel mağfirate
vel hidayete lena innehu huve ettevvabur rahim.
Amentü billahi ve melâiketihî,

ve kütübihî ve rusülihî ve'l yevmi'l-âhiri
ve bi'l-kaderi, hayrihî ve şerrihi mina'llâhi
teâlâ

ve'l-ba'sü ba'de'l mevt.

Haggun, Eşhedü en lâ ilâhe illAllâh ve eş-
hedü enne

Muhammeden abdühü ve rasûlühü.

Anlamı: Tövbe ettim ya Rabbi! Tövbe et-
tim ya Rabbi! Tövbe ettim ya Rabbi! El-'Azim
(çok yücesin) el-Kerim (çok cömertsin),er-
Rahim (çok merhamet edicisin),O öyle bir AL-
LAH ki,her zaman ayakta ve ölümü olmayan bir
ALLAH'tır,ondan başka ilah yoktur.ALLAH'a töv-

be ediyorum,O öyle bir tövbe ki nefsinine öldü-
rebilcek ne de yaşatılabilecek aciz ve zalim bir
kulun tövbesiyle tövbe ediyorum.Ve ALLAH'tan
tevbe,bağışlanma ve hidayet istiyorum.Çünkü O
(ALLAH)bütün tövbeleri kabul eden çok merha-
metlidir.

Ben ALLAH-ü Te'ala'ya meleklerine
,kitaplarına,peygamberlerine, ahiret gününe
kadere;hayır ve şerrin ALAH-ü Te'ala'nın yarat-
masıyla olduğuna inandım.Öldükten sonra diril-
mek de hakır.Ben şehadet ederim ki ALLAH-ü
Te'ala'dan ilah yoktur.ve yine şehadet ederim ki
Muhammed(sallallahu aleyhi ve sellem) onun
kulu ve elçisidir.

Tövbe: yapılan hata ve günahlardan dolayı
pişmanlık duyup bir daha yapmamaya söz ver-
mektir. Günahından dolayı pişman olan ve bir
daha yapmamaya söz veren kişi bu pişmanlığı-
nı istiğfar ederek dile getirir. Merhametlilerin en
merhametlisi bizleri affetsin...

DUA

Ayşenur KARAHAN

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ
الْعَظِيمِ الْكَرِيمِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ
الْقَيُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ تَوْبَتَ عَبْدٍ ظَالِمٍ لِنَفْسِهِ
لَا يَمْلِكُ

لِنَفْسِهِ مَوْتًا وَ لَا حَيَاةً وَ لَا نُشُورًا وَ أَسْأَلُهُ
التَّوْبَةَ وَ الْمَغْفِرَةَ وَ الْهُدَايَةَ لَنَا إِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

EV LAD-I OSMAN YAVUZ SULTAN SELİM HAN

“Biz bunca meşakkate alkış uğruna katlanmadık, halis niyetimiz rızayı ilahidir”

Şeyda KÖŞKER

Esselamu aleykum yine hizmet-i aşk'ı dokuduğumuz dergimizin sayfalarında birlikteyiz. Rahman her daim gönlümüze halis niyetler düşürsün himmet EY ÜSTADIM...

Mercidabık savaşı (1516) kazanılmış sıra Mısır'ın fethine gelmiştir. Osmanlı ordusu Mısır'a doğru hareket etmiş ve karşılarına Mısır'a ulaşmaları için doğal bir engel olan Sina çölü çıkmıştır. Osmanlı askerleri 1,5 senedir seferde buldukları için yorgun düşmüşler ve vezirlerden bazıları da bu çölün geçmenin imkansız olabileceğini, geçilse bile çok asker kaybı olacağını düşündükleri için pek istekli olmamışlardı. Bunu hisseden Yavuz ordusuna hitaben bir konuşma yaptıktan sonra atı Karaduman'ı Sina Çölüne sürmüş ve arkasından Osmanlı ordusu da çöle doğru yürüyüşe geçmiştir. Çölde yürüyüş çok çetin olmuş su idareli kullanılmış teyemmüm ile abdest alınmıştı. Çölü geçiş sırasında bir ara Yavuz Sultan Selim atından inerek yürümeye başlayınca doğal olarak padişahın yürüdüğü bir sırada kimsenin at sırtında olamayacağından bütün orduda at sırtında olan vezirler, beyler ve sipahiler atlarından inerek yürümeye başladılar.

Son derece cevval ve heybetli Yavuz Sultan Selim derin bir huşu içerisinde önüne bakarak yürüyordu, vezirler ve askerler bu durumu merak etmişlerdi acaba sultan neden yürüyordu? Hemen vezirler padişahın nedimesi, sohbet arkadaşı ve sırdaşı olan Hasan Can'a müracaat ederek durumu öğrenmesini istediler. Hasan Can padişahın yanına yaklaşarak;

- Hayırdır inşallah Sultanım bütün ordu merak eyler; Devletlû padişahımız, acep niçin yaya yürürler diye telaş ederler, der.

Yavuz Sultan Selim büyük bir maneviyat ve huşu içerisinde Hasan Can'a dönerek;

-”İki cihan sultanı Peygamber efendimiz sallâllahu aleyhi vesselam önümüzde yaya

yürürlerken biz nasıl at üzerinde olabiliriz Hasan Can?

Bir müddet bu şekilde giden Selim Han, tekrar atına binmesiyle geri kalanlarda atlarına binerek yollarına devam ettiler.

Ve geçilmez denilen Sina Çölü 13 gün gibi kısa bir sürede geçilmiş, yaklaşık 100 yıldır yağmur yağmayan çöle ordunun geçiş sırasında yağmur yağmıştır...

Rahman onlardan razı olsun zafer her daim İslam'ındır. Allah (c.c.) adına atılan her adımın arkasında Allah'ın yardımı ve efendimiz (s.a.v) vardır. Tarihte örneğini milyon kez gördüğümüz ve kanıtladığımız tek şey Türk-İslam kavramlarının yan yana olmasının kuvveti güçlendirdiğidir. Teslimiyet öyle kuvvetlidir ki her başarının arkasında maneviyat kazanımı Allah dostları ve âlimler yer alır.

Yavuz Sultan Selim Han, Mısır'ı fethettikten sonra, İstanbul'a geri dönüyordu. Adana civarına geldiklerinde, şiddetli yağmur yağmış, ortalık çamur içinde kalmıştı. Birkaç gece o havalide konakladıktan sonra, yola çıktılar. İlim adamlarına son derece kıymet veren Yavuz, yanı başında devrin büyük ilim adamlarından

Kemal Paşazade ile beraber gidiyorlardı. Bir ara İbnü Kemal'in atı tökezleyerek ayağından sıçrayan çamur, Yavuz'un üzerine bulaştı. Bu tökezleme esnasında, hem Yavuz'u ileri geçmiş olmasından, hem de üzerini pislemiş olmasından İbnü Kemal korktu. Bu hadise karşısında Yavuz Sultan Selim adamlarına, "Bana yeni bir kaftan getirin ve bu elbisemin üzerindeki çamurları da sakın temizlemeyin! Âlimlerin atının ayağından sıçrayan çamur benim indimde muhteremdir, şereftir. Ben öldüğüm zaman bu kaftanımı, kafenimle beraber sarın" der.

Bu hadise bana ÜSTADIM ARAP KARAHAN'IN sözünü hatırlattı kulağıma küpe ettiğim. "Adap olmadan yol yürünmez, niyetler halis ise ancak o zaman hakikate ulaşılır." Tam da öyle âlimlere verilen değer, teslimiyetin göstergesidir. Cihan Padişah'ının mütevazı ve teslimiyet dolu, ders veren cevabı ne kadar da halis. Yine onun bir sözünü paylaşmak yerinde olacaktır. "Padişah-ı alem olmak bir kuru sevda imiş. Bir Veli'ye bende olmak cümleden ala imiş" der Yavuz Sultan Selim.

İran hükümdarı Şah İsmail, kıymetli

mücevherler ile dolu bir hediye sandığı gönderiyor, hünkâra. Sandık açılır içinden çeşit çeşit değerli taşlar, kıymetli atlas, kadife kumaşlar çıkar. Fakat, sandık açılır açılmaz, etrafa pek fena bir koku yayılır. Önce, hiç kimse bir anlam veremez, nadide mücevherler ile dolu sandıktaki bu fena kokuya sonra mesele anlaşılır. Sandığın dibine insan dışkısı doldurulmuş. Yani, Şah İsmail, akli sıra cihan padişahına hakaret ediyor. Cihan padişahı emir verir, "herkes düşünsün, bu edepsizliğe, Osmanlı'nın şanına yakışacak şekilde bir mukabelede bulunmalıyız. Ve çözümü yine kendisi bulur. Aynı şekilde değerli mücevher ve kumaşlarla süslü bir sandık hazırlatılır. Sandığın içine, o zamanın en nefis gül kokulu lokumlarından hazırlanmış bir kutu yerleştirilir. Kutunun altına da, bir satırlık yazıdan ibaret pusula (not) iliştilir. Hediye sandığı, itina ile süslenildikten sonra, Şah İsmail'e gönderilir. Sandık, Şah'ın huzurunda açılır.

Sandık açılır açılmaz, etrafa mis gibi gül kokusu yayılır. Mücevher vs. gibi hediyeler takdim edildikten sonra, Osmanlı Elçisi Şah'ın tedirgin olmaması için, önce kendisi

tatmak kaydıyla büyük bir saygı ve nezaketle Şah İsmail'e lokumdan ikram eder. Bilâhare, görevliler, huzurda bulunanlara teker teker ikram etmeye başlarlar, lokumdan. Şah, bütün bu olup bitenlere bir anlam veremez.

Osmanlı Elçisi, Şah'ın şaşkınlığını gidermek için, lokum kutusunun altına iliştilmiş mütevazı pusulayı uzatır. Pusulayı okuyan Şah'ın yüzünde, bu sefer, şaşkınlığın yerini büyük bir utanç ifadesi alır;

"İSMAİL HERKES YEDİĞİNDEN İKRAM EDER"

Büyük deha, ulu bir maneviyat örneğini paylaşmış oldum. Yavuz Sultan selim Han'ın zekası devasa idi bunu Şah İsmail'e yazdığı şiirle ispatlayalım.

Sanma şahım herkesi sen sadıkane yâr olur
Herkesi sen dost mu sandın belki ol ağyar olur
Sadıkane belki ol âlemde serdar olur
Yar olur ağyar olur serdar olur didar olur.

Elbette sıradan bir şiir değil. Yavuz Sultan Selim'in bu şiirinde aşağıda açıklandığı üzere şiir soldan sağa okunduğu gibi sırasıyla birinci mısradan itibaren bölünmüş kelimeleri alt alta getirdiğimizde yine anlam bütünlüğü bozulmadan şiir bütünlük içinde yukardan aşağı da sırasıyla aynen okunmuş olur. Şiir sanatın da bu ilk e tekdir. Şimdi yukardan aşağıya okunur durumuna bakalım.

- 1.Sanma şahım / herkesi sen / sadıkane / yar olur
- 2.Herkesi sen / dost mu sandın / belki ol / ağyar olur
- 3.Sadıkane / belki ol / âlemde / serdar olur
- 4.Yar olur / ağyar olur / serdar olur / didar olur

ALLAH ECDADIMIZIN DERECELERİNİ
ÂLİ EYLESİN EFENDİMİZ (S.A.V.)'E KOMŞU
EYLESİN İNŞALLAH...

ŞEYH BEDİR KARAHAN (K.S.) EFENDİ'NİN, KUTLU VAZİFEYİ,

HADİM'ÜL İSLAM ŞEYH MUHAMMED ARAP KARAHAN (K.S.) EFENDİ'YE DEVREDİŞİ

Ömer KEŞKEK

Es-selamü aleyküm kıymetli dostlar. Canan ilerliden, sultanımızın ocağından sizlere dolu dolu selam olsun. Bu kapının aşkı, tasarrufu, himmeti her daim üzerinize olsun. Rabb'im mekanımızı dünyada Sultanımızın ocağı, mahşerde Sultanımız ile beraber riva'ül hamd sancağının altı eylesin. Bu sayımızda, Kutb-u Cihan

Sultan Şeyh Bedir Karahan (k.s.) Efendi'nin bu kutlu vazifeyi gonca gülü, torunu, göz bebeği Muhammed Arap Efendi'mize nasıl devrettiğini, yaşadıklarımızla, o günlere şahit olanlarla, sultanımızdan gelen sözlerle, Rabbimizin kıldığı birçok tecelli ile, beraberce idrak edeceğiz. Rabbim bizleri himmetine ve sevgisine nail ey-

lesin.(Amin)

Bedir Karahan (k.s.) Efendi dünya hayatını Rabbine kulluğa, dini tebliğe ve Rabbine kul yetiştirmeye adanmış bir Sultan dı. Zikir ve tevekkül ile, Rabbine itaat ve kulluk ile, mütevizilik ile dolu bir ömür sürdü. Allah'ın verdiği ömrü İslam'a hizmet adına, bereketli bir ömür geçirdi. O'nun kapısında niceleri, O'nun himmeti ile kulluk şuuruna ulaştı. Rabbine secde etti. Kur'an'ın lezzetine, sırlarına vakıf oldu. Onun Rabbi ile öyle güzel bir muhabbeti vardı ki, söylediği her söz Hakk'tandı. Sohbeti gönüllere yer eder, ettiği nasihatler, yıllar geçse de gönüllerden silinmezdi. Bizat Allah Resülü (s.a.v)'in ellerinden aldığı bu vazifeyi tam manası ile yerine getirdi ve dünyadan göçtü. Allah kabrini nur ala nur eylesin.(Amin)

Bedir Efendi, birçok zorluklarla halkı irşad ederdi. Vazife gördüğü yıllar sıkıntılı ve dinin öğretimini zorlu olduğu yıllardı. Birçok maddi manevi zorluklar ve çileler çekmiş, 16 tane evladını kendi eli ile toprağa vermişti. Bir gün Rabbine dua ve gözyaşı halindeyken Sultanımızın, Bedir Efendi'mizin dilinden şu güzel dualar döküldü: "Allah'ım bunca evladı da malı mülkü de hepsini sen verdin, sen aldın. Ne emrettin se kabul ettim ya rabb-i. Kapımın, müridlerimin, evlatlarımın hali nice olur ya rabb-i ?" diye dua ettiği kendisine altı cepheden gelen bir seslenme duyar. Şu sözleri işitir. "Allah sana iki evlat

nimeti nasip edecek. Bunlardan birisi doğacak diğeri vefat edecek. O doğandan sana bir mü-kafat verilecek..." (Baki KARAHAN'dan nakil)

Bedir Karahan Efendi, bilhassa ömrünün son dönemlerinde sohbet ederken sık sık bu kapının hiç kapanmayacağından, ocağının her zaman kendi yurdu olan Kevenli'de Pınarbaşı'nda olacağından söz ederdi. Buralarda hep talebeler yetişeceğinden, bu kapının çok sağlam müridleri olacağından keşiflerini paylaşırdı müridlerine. Bir gün sohbet ederken müridlerine ; " Oğlum! Bu kapının kıymetini iyi bilin, tuttuğunuz dalı sağlam tutun, bu kapıya güzelce sahip çıkın. Bu kapı, biz dünyadan göçtükten sonra da açık kalır, bu kapı kapanmaz, bizden sonra da devam eder." diye nasihatte bulunmuştur. Müridleri kendisine yerine kimi bırakacağı hakkında sorulara da şu cevabı vermiştir: " Oğlum! Müridlerin arasından çok ilerleyenler oldu ama bu vazifeyi yürütecek kadar yetişen kimse olmadı. Benim bir oğlum var ama o da bu işi yapamaz. Ondan gelecek ikinci torunumdan bir ümidim var. İnşallah o yirmi yaşına gelince vazife görülür. O zamana kadar da himmetimle yürürsünüz." buyurmuştur.

Muhammed Arap Efendi, henüz anne karında iken bile, Bedir Efendi'miz tarafından geliş müjdelenmiş, "Beklediğim yolcu geliyor inşallah" diyerek sevincini paylaşmıştır. Muham-

med Arap Efendi'mizin Annesi Zilfi Anne; sabaha karşı hanesine iki kişinin geldiğini görür ve biraz tedirgin olur. Görenler Zilfi Anneye şunları söylerler: “ Beklediğiniz yolcu geliyor. Bundan sonra herkesin hanesinde yemek yemeyin, abdestsiz dolaşmayın” derler. Zilfi Anne, bu durumu Bedir Efendi'ye anlatır. Bedir Efendi şunları söyler. “Kızım! senin yanına gelenler melektir. Sen benim beklediğim misafire, bu kapıyı açık tutacak ve yerime bakacak olan torunuma hamilesin. Bundan sonra abdestsiz dolaşma. Her yerde de yemek yeme.” Zilfi Anne, Bedir Efendi'nin bu nasihatı üzerine haline çok dikkat eder. Bir müddet sonra, Bedir Efendi'mizin beklediği kutlu misafir dünyaya gelir. Bedir Efendi Sultanımızı görünce gülümseyerek “ Şükürler olsun; beklediğim yolcu geldi elhamdulillah” der ve Zilfi Anneye dönerek şunları söyler: “ Bak kızım, bu çocuğu abdestsiz emzirme, başka yerde kolay kolay bişeyler yedirme. Bir de kırk güne kadar adını vurma.” Zilfi Anne, Bedir Efendi'nin dediğini harfiyen uygular. Kırk gün müddetle adı vurulmaz. Henüz ne konulacağı kararlaştırılmamıştır. Zilfi Anne, bu esnada dokuz kere arkaya Alemlerin Efendisi, Peygamber Efendimiz (s.a.v)'i rüyasında görür. İki cihan serveri efendimiz Zilfi Anneye “ Çocuğun ismini ne koydunuz ?” diye sorar. Zilfi Anne “ Arap koyduk Ya Resulallah” diye cevap verince Efendimiz (s.a.v) “Arap olmaz evladım” der. Bu rüya arkaya bir müddet görülür. Daha sonra yine Efendimiz (s.a.v) ismini ne koyduğunu sorunca bu defa Zilfi Annemiz “ Muhammed Arap koyduk Ya Resulallah” diye cevap verir. Efendimiz (s.a.v) gülümseyerek “ Şimdi oldu” der. Böylece güzel Sultanımızın adı, iki cihan serveri, nebiler nebisi tarafından konulmuş olur.

Daha çocukluk yıllarında ağır başlılığı, keskin zekası ve oturaklı halleri ile göze çarpar Sultanımızdaki güzellik. Başarılı bir ilkokul ve lise dönemi geçirir. Liseyi Pınarbaşı'ndaki İmam

Hatip lisesinde tamamlar. Çok yüksek bir puan almasına rağmen, o dönemlerdeki İmam Hatiplere gelen kısıtlamalardan dolayı ilahiyat fakültesine gidemez. Gençken çalışmayı seven, vaktinin çoğunu ilme ayıran biridir Sultanımız. O yıllarda dahi kapıya zarar vermeyenlerle mücadele etmiş, Bedir Efendi'nin bahsetmiş olduğu çıkacak olan sahte şeyhlere elinden geldiğince fırsat vermemiştir. Önüne çıkan engel her ne olursa olsun, hakikati söylemekten, Allah'ın rızasını gözeterek hareket etmekten asla geri durmamıştır.

Kayseri Sarız'ın Esirik köyünde Bedir Karahan Efendi'nin Mulla Hoca isminde bir dervişi yaşar. Bedir Efendi, Mulla Hocaya tesbihini ve bazı eşyalarını verir ve şunları söyler. “Oğlum! Benim vadem yaklaşıyor. Bu emanetlerim sende kalsın. Benim, Muhammed Arap torunum ileride bir gün senin hanene gelecek. Kendi isteği ile size öğlen namazını kıldırarak. O zaman bu emanetimi ona verirsin.” buyurur. Bunun üzerine Mulla Hoca “ Efendim, tesbihi benim çaldığımı düşünürler” deyince Bedir Efendi, “ dedikodu çıkacak ama tesbih sende kalacak oğlum” der. Efendi hazretleri dünyadan göçtükten bir süre sonra tesbihin yokluğu ev halkı ve müridlerce farkedilir. Herkese sorulur, aranır ama tesbih bir türlü bulunamaz. Tesbih hakkında çok söylentiler çıkar. Birinin çaldığı, tesbihin dağıldığı hatta tane tane satıldığı bile söylenir. Ama aradan yıllar geçse de tesbih bir türlü bulunamaz. En son herkesin ümidi kesilir ve tesbihin akibeti unutulur. Muhammed Arap efendi, yirmili yaşlara geldiğinde, babası Baki hoca ile birlikte Esirik köyüne ziyarete giderler. Mulla hocanın hanesine konuk olurlar. Muhammed Arap Efendi'nin dedesi Seyit hoca da dahil bir çok mürid oradadır. Öğle namazı vakti geldiğinde namaz için hazırlık yapılır. Henüz kimse teklif etmemişken Muhammed Arap Efendi namazı kendisinin kıldırmak istediğini söyler ve mihraba geçer. Sün-

neti ve farzı kırlarlar, son sünneti kırlarken arkadan bir ağlaşma kopar. Namaz eda edildiğinde Mulla Hoca tesbihi çıkarır ve “ Efendim, ben şu emanetinizi size teslim edeyim” der. Gözyaşları içinde Efendi hazretlerinin kendisine yıllar önce söylediklerini anlatır. Yıllarca aranıp da bulunamayan tesbih, sahibini bulur.

Bedir Karahan Efendi, müridlerine bu kapının hizmete devam edeceğini, kapısının torunu Şeyh Muhammed Arap Efendi tarafından hizmete, himmete ve aşka devam edeceğini; gerek zahirdeki yaşantısında gerekse manevi hallerde hep müridlerine işaret etmişti. Bir gün yine sohbetinde bir gurup ihvan kendisine yerine kimi bırakacağını sorunca: “ Oğlum korkarım ki benden sonra kırk tane sahte şeyh çıkar. Hiç birisine vazife vermediğim halde verdiğim iddia edecekler, inşallah sizler onlara itimat etmeyin. Benim Muhammed Arap torunum yirmi yaşına doğru gelince yerime oturur. O zamana kadar da sizler himmetimle yürüyeceksiniz” buyurmuştur. Yine bir gün Bedir Karahan Efendi dergahta, müridliğin, evlat olmanın idrakine varamayan birkaç kişinin, kendisinin makamı hakkında hem de kendisinin yanında tartıştıklarını duyunca canı sıkılır. Bir süre dinler onların bu konuşmalarını Bedir Efendi. Daha sonra henüz 3 ila 4 yaşlarında olan torunu Muhammed Arap Efendi'yi işaret ederek: “Tartışmanıza gerek yok oğlum. Şu çocuk yirmi

yaşına geldiğinde Bedir Efendi'nin kim olduğunu görürsünüz.” demiştir.

Yine bir müridi, Bedir Efendi ile yaşadıklarını şu şekilde anlatmaktadır: “ Bir gün Bedir Efendi ile hanesinde beraberce oturuyorduk. Efendi, ikinci torunu olan Muhammed Arap Efendi'yi seviyordu. O sıralar Muhammed Arap Efendi 3 yaşlarındaydı. Bedir Efendi, bir yandan torunu ile oynuyor, bir yandan bizimle muhabbet ediyor, halimizi soruyordu. Konu kapısının ilerdeki akibetine geldi. Ben de kendisine sordum . “Efendim, Allah gecinden versin ama yaşın bir hayli oldu. Yerine kimi bırakmayı düşünüyorsun?” Kendisi de bana:“ Hiç merak etmeyin oğlum, yirmi yaşına gelince yerime işte bu torunum geçecek.” dedi. (Kayserili Yusuf Bedir Hoca)

Görüldüğü gibi Bedir Karahan Efendi; hem kapısına kimin bakaacağını, hem de yaşanacak olan sıkıntıları o günlerden anlatmıştır. Onun bu güzel sözlerinin tecellisi Muhammed Arap Efendi'nin Resul koku sohbetine, keskin nazarında vuku bulmuştur. O, günden güne Bedir Efendi'nin hali ile hallenmekte, Bedir Efendi'nin kapısını açık tutmak için ailesi ve talebeleri ile gece gündüz hizmet etmektedir. Bir keresinde hanesinde müridlerine sohbet ederken birisi gelir. Daha önceki, Bedir Efendinin yerine vekillik iddia eden birisinin peşinden gittiğini ve bir lezzet alamadığını söyler. Bir gün Bedir Efendi'yi rüyasında

görür ve rüyayı Muhammed Arap Efendi'ye şu şekilde anlatır. " Efendim, Bedir Efendi beni gitmiş olduğum yerden aldı ve hanesine yani Kırkgeçit'teki dergaha getirdi. Dergahtan içeri girdiğimde her taraf odaydı, bütün odalar beyaza boyanmıştı. Bedir Efendi ile birlikte salona girdik. Orada siz müridlere sohbet ediyordunuz. Bedir Efendi de bana döndü ve 'gördün mü oğlum şeyhin kim olduğunu ?' dedi. Ben de o şekilde uyandım. Sabahta kalkıp sizin yanınıza geldim" der. Yine sultanımız Muhammed Arap Efendi'mizin kamillliği ve hali hakkında düşünen ve bu düşünce ile uyuyan yeni intisab etmiş bir kardeşimiz rüyasında birin konuştuğunu ve bir sürü insanın onu dinlediğini görür. O kişi döner ve "Senin Muhammed Arap Efendi'n kamil bir müşid. Hem de yeryüzündeki en genç kamil müşid" diye cevap verir.

Kardeşlerim! Müşidimizi anlatmaya hangi kelimeler yetebilir ki ? Elbette onu izah etmekte dil de, kelimeler de aciz kalır. O Resulullah'ın ahlakı ile ahlaklanmış, Bedir Efendi'mizin müjdesi olan

Bedir koka bir güldür. Şu ahir zamanda ümmet için eşi bulunmaz bir rahmet kapisidir. Elbette ki böyle güzel bir sultanı anlamak kelimeler ile değil; onu yaşamak, ona kavuşmak, nazarını almak, onun hali ile hallenmekle olur. Öyle ya, yol sadakat ile yürünür. Dervişlik hırkası öyle güzel bir hırkadır ki, bu hırka şüphe ve sadakatsizlik kirlenimini hemen belli eder. Sultanımızın da buyurduğu gibi, kulluğun özü olan dervişlik, sadakat üzere yürür. O'nun sohbetini dinlemek bile serinliktir. Sesini duymak bile müridin yüreğine şifadır. Rabbim bizleri O'nun kıymetini bilenlerden, değerini anlayanlardan eylesin. O'nun gönlünde güzel bir yer edinmek, O'nun Rabbine geçen nazından istifade edebilmek, hali ile hallenip ahlakı ile ahlaklanmak nasip eylesin. Rabbim bizlere dünya hayatında O'nunla beraber kendine yürümek, mahşerde O'nun öncülüğünde Peygamber Efendimiz (a.s.)'in sancağının altına girmek nasip eylesin. Kıymetli Sultanımızı da, kendisine dost, iki cihan serverine komşu eylesin. (Amin ecmain)

İLÂHİ

Ömer KEŞKEK

Gönül! Bir nazlı gülün ateşine
Düştüğün günleri ne çabuk unuttun?
Muhabbetin yolunda dosta giderken,
Dost ile ilk günü ne çabuk unuttun?

Dost ilinden akar Mevla'nın balı.
Muhammed'e götürür dostun nazarı.
Müşidin elinden aldığı fermanı,
Verdiğin sözleri ne çabuk unuttun?

Müşidin aşkını senden mi sandın?
Yakasız hırkanı cübbe mi sandın?
Gördüğün halle, posta mı oturdun?
Bükülmez belini ne çabuk unuttun?

Bilmez misin dik başlılık edilmez.
Eğilmeyen ağaçtan meyve toplanmaz.
Müşidin budamaz sa ışkın verilmez.
Açmadan solardın, ne çabuk unuttun?

Hakikat yolunda soyun benliği.
Müşidin suyuyla yıka kalbini.
Hem belin, hem dilin, hem de elini,
Tutamadığın günleri ne çabuk unuttun?

Gözlerden akarsa anca sel olur.
Utanma eğilmekten böyle kul olur.
Müşidden başka doktorun yoktur.
Gönül dolu kiri ne çabuk unuttun?

Beşersin ey kul! Sen de noksansın.
Söyle de nefsine Hakk'tan utansın.
Fani dünya gibi sen de yalansın.
Erkanı edebi ne çabuk unuttun?

Sefil, doğru yoldan gayrı şaşılmaz,
Müşid yoksa yalçın dağlar geçilmez.
Gönül tarlasına ekmezsen biçilmez
Hasatsız günleri ne çabuk unuttun?

Değerli Kardeşlerim!

Bu ayki yazımız DUA hakkında olacaktır. Yüce Rabbimiz bir ayeti kerimede şöyle buyuruyor;

Kullarım, beni senden sorarlarsa, (bilsinler ki), gerçekten ben (onlara çok) yakıным. Bana dua edince, dua edenin duasına cevap veririm. O hâlde, doğru yolu bulmaları için benim davetime uysunlar, bana iman etsinler.⁽¹⁾

Bu ayet-i kerime duanın önemini belirtiyor; Bazı kimseler Peygamberimize gelerek Allah'ı Teâlâ hakkında bilgi istemiş, şöyle demişlerdi: "Rabbimiz yakın mıdır, O'na gizlice yalvaralım? Yoksa uzak mıdır, O'na bağıralım mı? Onların bu sorusunu, Allah Teala Peygamberine indirdiği bu ayet-i kerime ile cevaplandırıyor; "Ben gerçekten yakıным ..." buyuruyor. Biz her ne kadar günah, kusur, hatalı davranışlarımız sebebiyle yaratıcıya uzak isek de O, bize çok yakındır.

Nitekim;

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ
أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ (١٦)

And olsun, insanı biz yarattık ve nefsinin ona verdiği vesveseyi de biz biliriz. Çünkü biz, ona şah damarından daha yakınız. " ⁽²⁾ buyuruluyor.

Dua, yüce yaratıcıya yönelerek O'ndan her türlü yardım, istek ve dilekte bulunmaktır. O'ndan başkasından dilekte bulunulmaz. Kulun isteklerine O'ndan başkası cevap veremez. Çünkü her şeyi gören, işiten ve her şeye gücü yeten yalnız O'dur. Bu sıfatlar O'ndan başkasında bulunmaz. Dua, aynı zamanda ibadettir. Nitekim Peygamberimiz: "Dua ibadetten ibarettir" ⁽³⁾ buyurmuştur. Ebu Hureyre (r.a.) Peygamberimizin şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: "Allah katında duadan daha faziletli bir şey yoktur."⁽⁴⁾ Allah Teala sonsuz merhamet ve lütuf sahibidir. Kendisine içtenlikle yalvaranları boş çevirmez.

Konuya başlarken mealini sunduğumuz ayet-i Kerime'de Allah Teala bunu açıkca bildiriyor. Bir başka ayette de:

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ (٦٠)

" Rabbimiz şöyle dedi: "Bana dua edin, duânıza cevap vereyim. Bana kulluk etmeyi kibirlerine yediremeyenler aşağılanmış bir hâlde cehenneme gireceklerdir." ⁽⁵⁾ buyuruyor.

Enes (r.a.) Peygamberimizin şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: "Şüphesiz Allah Teala haya ve kerem sahibidir. Bir kimse ellerini kendisine doğru kaldırıp dua ettiğinde onları boş döndürmekten haya eder."⁽⁶⁾ Hadis kitapları dua ile ilgili rivayetlerle doludur. Peygamberimizin zaman zaman yaptığı dualar da bilinmektedir. Geçmiş peygamberlerden bir kısmının yaptıkları dualar ve bunların kabul edildiği Kur'an-ı Kerim'de bildirilmektedir. Bizi yaratan Allah Teala bize akıl, irade ve güç vermiştir.

DUA HAKKINDA AYET VE HADİSLER IŞIĞINDA

Davut ÖZDAL

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ
الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ
يُرْشَدُونَ (١٨٦)

İnsan akıl ve iradesi ile iyi olanı seçecek, kötü olandan sakınacaktır. İnsanın bu iyiyi seçme ve kötüden sakınma gücüne “irade-i cüziyye” diyoruz. Bu gücümüzü kullanarak iyi, kötü, yararlı ve zararlı olandan hangisini seçeceğimizi Allah Teala ezelde, bizi yaratmadan çok önce biliyor ve buna göre takdir ediyor. Yoksa bizi her hangi bir işi yapmaya zorlamıyor. İşte kısaca kader budur.

İnsanın dua edeceği ezelde bilinen bir şey ise, o dua her halde yapılacaktır. Eğer ezelde Allah Teala o kulun dua etmeyeceğini biliyorsa, bu dua zaten yapılmayacaktır. Ezelde duaya bağlı olarak takdir edilen işlerin de her halde dua şartı ile olacağı bilinmiş olması gerekir. Bir örnek olarak; istemek ve azmetmek şartı ile başarılı olacağı takdir edilmiş olanın, başarısı, istemeye ve azmetmeye bağlı olduğu gibi, dua da böyledir.

İmran İbn Huseyn (r.a.) diyor ki: Bir kimse Peygamberimize: -Ey Allah'ın Resûlü! Cennetlikler, Cehennemliklerden (Allah'ın takdiri ile) bilinir mi ? diye sordu Peygamberimiz: -Evet bilinir, buyurdu. Adam: -Cennetlik ve Cehennemlikler ezelde belli olunca, insanlar neden hayır işlesin ve ibadet yapsınlar, (nasıl olsa Cennetlik mi, Cehennemlik mi oldukları ezelde biliniyor) diye sordu. Peygamberimiz: - Herkes niçin yaratılmış ise onu yapar, kendisi için ezelde ne mukadder ve müyesser kılınmış ise onu işler, buyurdu.(7)

Şu ayet-i kerimeler duanın önemini ifade ediyor. Allah Teâlâ buyuruyor: “**(Ey Muhammed) De ki duanız olmasa Rabbim size ne diye kıymet versin?**”⁽⁸⁾ “**Onlar mı hayırlı yoksa darda kalana, kendisine yalvardığı zaman karşılık veren ve başındaki sıkıntıyı gideren, sizi yeryüzünün hakimleri kılan mı? Allah'tan başka bir tanrı mı var ! Ne kadar da az düşünüyorsunuz?**”⁽⁹⁾ “**Hiç olmazsa onlara böyle azabımız geldiği zaman bari**

yalvarsaydılar.”⁽¹⁰⁾

İşte değerli Kardeşlerim! Bütün bu ayet-i kerime ve hadis-i şerifler karşısında duanın insan hayatı üzerindeki etkisini inkar etmek ve duanın faydası yoktur demek çok yanlış ve çok hatalıdır. İslâm bilginleri, duanın etkisini ancak sapık olanlar inkar eder, demişlerdir. Dua ile ilgili bilinmesi lazım gelen hususları şöylece özetleyebiliriz:

1- Duayı en çok etkileyen husus kişinin kazancıdır. Helal lokma duanın kabulü için gereklidir. “Ey iman edenler! Size verdiğimiz rızıkların helal ve temiz olanlarından yiyin. Eğer yalnız Allah'a kulluk ediyorsanız O'na şükredin.”(Bakara, 172). Sonra Peygamberimiz konuşmasını şöyle sürdürmüştür: “Bir kimse (hac gibi) uzun yolculuğa çıkar, saçları dağılmış, toz toprak içinde kalmış bir halde ellerini semaya kaldırarak; “Ey Rabbim, ey Rabbim” diye dua eder (ve dileklerde bulunur). Halbuki yediği haram, içtiği haram, giydiği haram ve haramla beslenmiş, böylesinin duası nasıl kabul edilir?”⁽¹¹⁾

İbn Abbas (r.a.) anlatıyor. Peygamberimizin yanında: “Ey insanlar! Yeryüzünde bulunanların helal ve temiz olanlarından yiyin.” (Bakara, 168) ayet-i kerimesi okunduğunda, Sa'd b. Ebî Vakkas ayağa kalkarak: - Ey Allah'ın Resûlü, Allah'a dua et, beni duası kabul olanlardan kılsın, dedi. Peygamberimiz: “Ey Sa'd! Yiyeceğini helal olandan seç, duan kabul olur. Nefsimi kudret elinde tutan Allah'a yemin ederim ki, kul, haram lokma yediği zaman kırk gün duası kabul olmaz. Haramla beslenen vücut ateşi hak eder” buyurdu.⁽¹²⁾ Müslüman, kazancının helaldan mı haramdan mı olduğuna dikkat etmeli, haram olan kazanca itibar etmemelidir. Ancak bu sayede Allah duasını kabul eder.

2- Dua için seher, Cuma ve arefe gibi mübarek vakitleri seçmek.

Dua her zaman için yapılabilirse de bazı

vakitlerde yapılması, duanın daha çabuk kabul görmesini sağlar. Bu vakitlerden birisi seher vaktidir. Allah Teâlâ, geceleri dua, ibadet ve istiğfar ile meşgul olanları Kur'an-ı Kerim'de övüyor ve şöyle buyuruyor: “Şüphesiz ki Allah, isyandan sakınanları, Rablerinin kendilerine verdiğini alarak cennetlerde ve pınar başlarında bulunacaklar. Kuşkusuz onlar bundan önce dünyada güzel davrananlardı. Geceleri pek az uyurlardı. Seher vakitlerinde de istiğfar ederlerdi.”⁽¹³⁾ Ebû Hureyre (r.a.) anlatıyor. Peygamberimiz şöyle buyurmuştur: “Gecenin üçde ikisi geçip de son üçde biri kaldığında yüceler yücesi olan Rabbimiz, (keyfiyetini bilmediğimiz bir şekilde) dünyanın semasına iner ve: “Bana kim dua eder ki onun duasına icabet edeyim, benden kim ister ki dileğini vereyim, benden kim mağfiret diler ki onu bağışlayayım” buyurur.⁽¹⁴⁾ Ebû Umame (r.a.) şöyle demiştir: Peygamberimize: -Ey Allahın Resûlü, hangi dua daha makbuldür? diye sorulmuş, Peygamberimiz: “Gece yarısı ve farz namazlardan sonra yapılan duadır” buyurmuştur.⁽¹⁵⁾ Cabir (r.a.) de şöyle demiştir: Peygamberimizin şöyle buyurduğunu işittim: “Gecede duanın kabul olacağı bir saat vardır ki, her hangi bir müslüman ona rastlar da dünya ve ahirete dair Allah'tan hayır dilerse, muhakkak Allah dilediğini yerine getirir. Bu saat her gecede vardır.”⁽¹⁶⁾ Cuma gününde de duaların kabul olacağı bir saat vardır. Kim o saate dek getirir ve Allah'tan bir dilekte bulunursa, Allah Teâlâ onun dileğini kabul eder. Ebû Hureyre (r.a.) Peygamberimizin şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Cuma gününde bir saat vardır ki, müslüman o saate rastlar da Allah'tan bir şey dilerse, Allah onu kendisine mutlaka verir.”⁽¹⁷⁾ **3- Allah'tan meşru olmayan bir dilekte bulunmamak.** Ubade b. es-Samit (r.a.) Peygamberimizin şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Yeryüzünde hiçbir müslüman yoktur ki bir günahı veya akraba ile ilişkisi kesmeye “vesile” olacak bir dilekte bulunmadığı

sürece, her hangi bir dua ile dua etsin de Allah Teâlâ ona istediğini vermesin veya o duasına karşılık bir kötülüğü ondan uzaklaştırmazın.” Dinleyenlerden birisi: - Öyle ise biz de çok dua ederiz, deyince, Peygamberimiz: “Allah’ın lutuf ve ihsanı istediğinizden daha çoktur” buyurdu. (18)

4- Duada acele etmemek. Çünkü her şeyin belli bir zamanı vardır, o zamanı beklemek gerekir. Peygamberimiz buyuruyor: «Bir kul günahı veya akrabası ile dargınlığa vesile olacak bir şey dilemedikçe ve bir de acele etmedikçe duası kabul olunur.» Peygamberimize: -Ey Allahın Resûlü, duanın kabulüne engel olan acele etmek ne demektir? diye soruldu . Peygamberimiz: “İnsan, çok dua ettim de kabul edilmedi, der. Dileğinin gecikmesinden dolayı duayı terkeder. İşte acele etmek bu demektir” buyurdu. (19)

5- Dua eden kimse içten dua ederek yaptığı duanın kabul edileceğine inanmalıdır. Duam kabul edilir mi, edilmez mi gibi bir tereddütle yapılan dua makbul olmaz. Ebu Hureyre (r.a.) anlatıyor: Peygamberimiz şöyle buyurmuştur: “Dualarımızın kabul edileceğine inandığınız halde Allah’a dua edin. İyi biliniz ki Allah, gafil olan ve gönlü Allah’tan başka bir şeyle meşgul bulunan kimsenin duasını kabul etmez.” (20)

6- Dua eden kimse korku ve derin bir saygı içerisinde bulunmalı, bağıarak yalvarmaktan sakınmalıdır. Dua, küçüğün büyükten, acizin güçlüden ihtiyacını ciddi olarak istemesi demek olduğuna göre duada yalvarma halinde bulunmamak, ufak da olsa bir saygısızlık etmek, dua sınırını aşarak iltimas sınırına geçen bir haddini aşma olayı olduğu gibi, gizli bir şekilde yapmamak bağırap çağırarak da ihlas sınırından gösterişe geçen bir hadsizliği kapsar. Allah Teâlâ Kur’an-ı Kerim’de kendisine nasıl yalvaracağımızı bildiriyor

ve şöyle buyuruyor: “**Rabbimize dua edin, yalvararak ve gizli olarak. Muhakkak ki O, haddi aşanları sevmez.**”⁽²¹⁾ Peygamberimiz de: “Siz ne bir sağıra, ne de bir orada olmayana dua ediyor değilsiniz, şüphesiz bir işitene ve yakına dua ediyorsunuz”⁽²²⁾ buyurmuştur. Duada fazla söz söyleme ve uzatma da bir nevi haddi aşmadır. Ebû Umame (r.a.) den rivayete göre, Abdullah b. Muğaffel oğlunun, «Allahım, Cennete girdiğimde sağ tarafındaki beyaz köşkü senden isterim» diye dua ettiğini işitince: «Oğlum, Allahitan Cenneti iste ve ateşten Oına sığın. Ben Allahın Resûlünden dinledim, şöyle buyurdu: “Bir topluluk gelecek, duada haddi aşacaklar.”⁽²³⁾

7- Dua edecek kimsenin abdest alması ve kibleye dönerek ve geçmiş günahlarına tevbe etmesi duanın adabındandır.

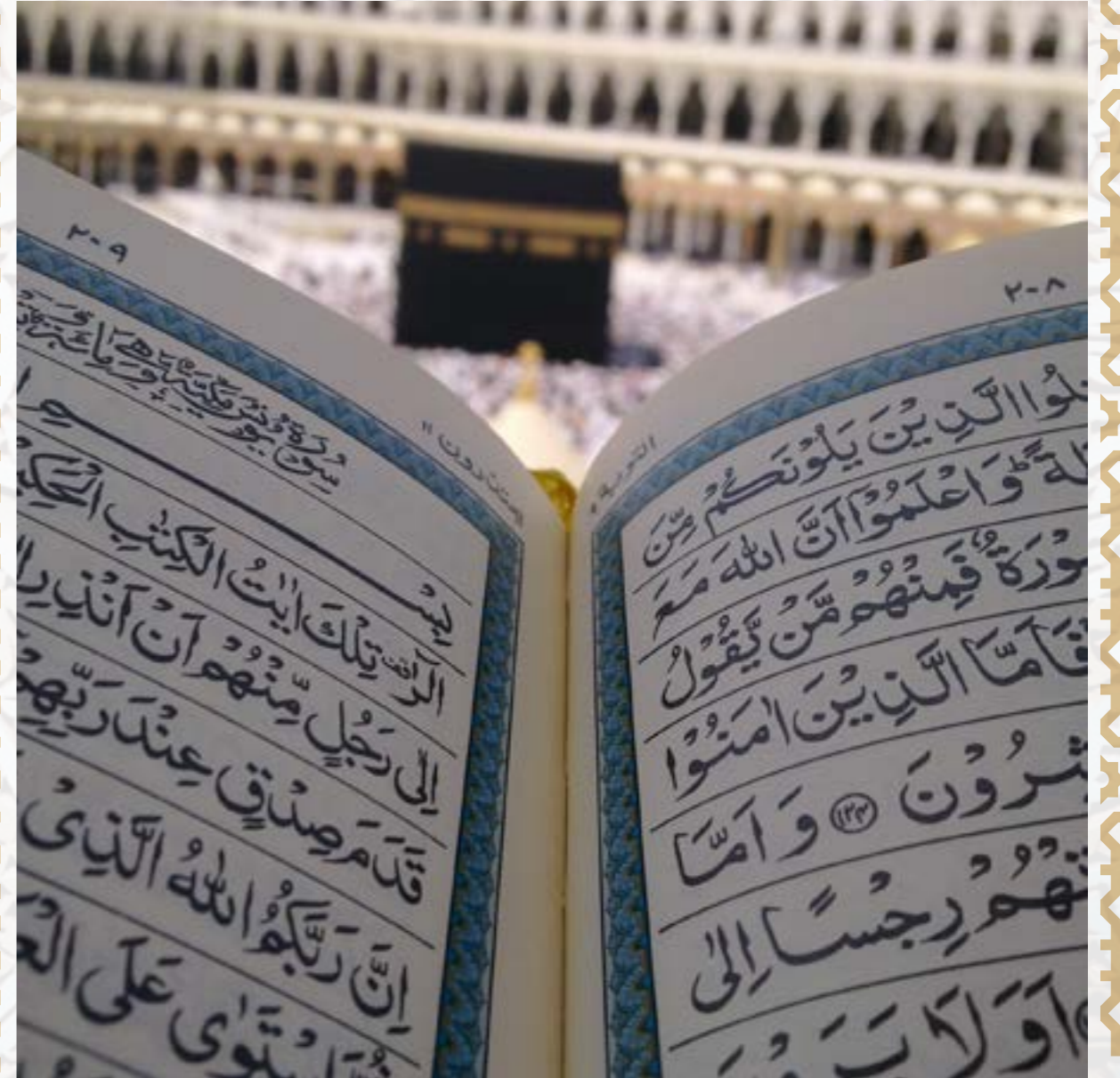
8- Duadan önce Allah’a hamd etmek, Peygamberinesalât ve selam getirmek. Fudele b. Ubeyd (r.a.) anlatıyor: Biz Peygamberimizin yanında oturuyorken bir adam içeri girdi, namaz kıldı. Sonra da: -Allah’ım, beni bağışla ve bana merhamet eyle, diye dua etmeye başladı. Peygamberimiz bu adama: “Acele ettin, ey namaz kılan, namazı kılıp da oturduğunda önce Allah’a layık olduğu şekilde hamdet, bana salat ve selam et, sonra da dua et” buyurdu. Bundan sonra bir adam namaz kıldı. Namazdan sonra Allah’a hamdetti, Peygamber sallahu aleyhi ve selleme salât ve selam etti. Bunun üzerine Peygamberimiz kendisine: “Ey namaz kılan, şimdi dua et, duan kabul olunur” buyurdu.⁽²⁴⁾

9- Duadan önce yoksullara ve kimsesiz çocuklara sadaka vermek ve yardım etmek. Hak sahipleri ile helallaşmak. Böylece hazırlıklı olarak Allah’a yalvarmalı ki Allah Teâlâ kendisine yapılan duayı kabul buyursun. Sonunda da: “Sübhane Rabbike Rabbi’l-İzzeti amma yesifûn ve selamün alel-mürseline ve’lhamdülillahi Rabbi’l-alemin” diyerek duayı tamamlamak.

KAYNAKLAR

- 1- Bakara,186.
- 2- Kaf, 16.
- 3- Tirmizî, Dua, 1; İbn Mace, Dua, 1.
- 4- Tirmizî, Dua, 1
- 5- Mürin, 60.
- 6- Ebû Davud, Salât, 358; Tirmizî, Daavat, 105.
- 7- Buhari, Kader, 2; Müslim, Kader, 1; Tirmizî, Kader, 3; Ebû Davud, Sünnet, 16; İbn Mace, Mukaddime, 10.
- 8- Furkan, 77.
- 9- Neml, 27.
- 10- En’am, 43.
- 11- Müslim, Zekat, 20; Tirmizî, Tefsiru’l-Kuran, 3.
- 12- Et-Tergib, ve’t- Terhib, II/547 (Hadisi Taberani “Evsat”inde rivayet etmiştir).

- 13- Zariyat, 15-18.
- 14- Buhari, Teheccüd, 14; Müslim, Kitabu Salati’l-Müsafirine ve Kasriha, 24; Tirmizî, Salat, 329.
- 15- Tirmizî, Daavat, 79.
- 16- Müslim, Kitabu Salati’l-Müsafirine ve Kasriha, 23.
- 17- Buhârî, Cuma, 37; Müslim, Cuma, 4; Tirmizî, salat, 354.
- 18- Tirmizî, Dua, 9.
- 19- Buhârî, Daavat,22; Müslim, Zikir ve Dua, 25.
- 20- Tirmizî, Daavat, 66.
- 21- A’raf, 55.
- 22- Buhârî, Meğazî, 38; Müslim, Zikir,44,45; Ebû Davud, Vitir, 26; Tirmizî, Daavat, 57.
- 23- Ebû Davud, Vitir, 23; İbn Mace, Dua, 12.
- 24- Tirmizî, Daavat, 65; Ebû Davud, Salat, 358.

kek ise diğeri verilmeli. İyi isim seçmek çocuk için çok önemlidir. Bilhassa gelecekte önemli bir şahsiyet olması durumunda. Öyle bir isim seçmek lazım ki, o isimle gurur duymalı ve kudretli, temiz insanlar zümresinde görmeli kendisini. Ayrıca çocuğa, Peygamber sülalesinin isimlerinin verilmesi tavsiye edilmiştir.

3- Dinî merasimler tertip etmek: Doğumdan

Oyuncak bebek değildir tahkir edilsin. O da büyük olan Allah'a ait olduğuna göre, büyüktür ve saygı duyulması gerekir. Ağlamasına, feryadına lakayt davranmamalı ve ona karşı saygılı olmalıyız. Konuştuğu zaman dinlemeli, işine fazla karışmamalıyız. Oyuncaklarına olan hükümlerini bozmamalıyız. Çocuk, büyük bir şahsiyet olduğunu ve başkaları nezdinde saygısı olduğu

Dinimizde Anne Babanın Çocuklarına Karşı Görevleri

Melek Kandemir DOĞAN

Dinimizde Anne ve baba olmak en önemli bir vazifedir. Anne babaların çocuklarını güzel bir şekilde yetiştirmeye önem vermesi gerekir. Anne babanın çocuklarına karşı yükümlülükleri oldukça fazladır. Bunların tümünü saymak konunun uzamasına sebep olacağı için kısaca şu başlıklar altında sıralayabiliriz:

1- Çocuğu Kabullenmek: Birçok anne baba çocuğun cinsiyetine aşırı önem verirler. Mesela bazıları çocuklarının erkek, bazıları da kız olmasını ister.

Çocuğun anne baba üzerindeki haklarından biri de, cinsiyetine önem verilmemesidir.

İmam Seccad'ın (a.s) çocuğu olduğu zaman, diğer özelliklerini sormadan önce, sağlıklı olup olmadığını sorar ve şöyle buyururdu: "Allah'a şükürler olsun ki benden sakat bir nesil yaratmadı." Peygamber (s.a.a), cinsiyet karşısındaki hassasiyetin giderilmesi adına kızına şöyle buyuruyordu: "Kız çocuğu hoş kokulu bir gül gibidir; kokularım onu ve rızkına Allah kefildir." Ya da kızının elini öper ve "Kız, Allah'ın hediyesidir." Buyururdu.

2- Çocuğa isim vermek: Çocuğa dünyaya gelmeden önce isim vermek daha iyidir. Hamilelikten itibaren iki isim seçmeli, kız ise biri, er-

sonra çocuğun sağ kulağına ezan, sol kulağına ikame okumak gerekir. Ve bunun, çocuğun göbeği kesilmeden önce yapılması müstehaptır. Rivayetlerde de bunun çocuğu şeytanın vesvesesinden koruyacağı belirtilmiştir. Özet olarak denebilir ki, bu iş çocuğun dindar olmasında etkilidir. Bu konuda diğer tavsiye edilenler, , mevlidiye guslü vermek, sünnet etmek, akika (kurban) kesmek ve saçının ağırlığı kadar gümüş ya da altın sadaka vermek.

4- Çocuğa Saygı: Daha önce de belirttiğimiz gibi çocuk Allah'ın emaneti ve hediyesidir.

nu, kendisinin kabullenildiğini hissetmeli. Sevgi, çocuğun hayatının devamını sağlayan gerekli bir güçtür.

5- Çocuğu Sevmek: Çocuk, sadece güzelliği ve buna benzer özellikleri için değil, anne babaya ait oldukları için sevimlidirler. Şunu da unutmamalıyız ki, sevgi aşırılığa kaçmamalı zira bu da başka sorunların doğmasına sebep olabilir.

6- Çocuğun Beslenmesi: Hiçbir gıda, anne sütünden daha iyi değildir. Bu esasa göre eğer anne çocuğunu emzirme karşılığında kocasının

dan zahmet hakkı talep ederse, verilmesi tavsiye edilmiştir. Anne çocuğu emzirirken sadece onun hücrelerini beslemez; sevgi ve şefkatini de verir ona. Anne emzirme görevini yerine getiremediği zaman sütanne bulmak gerekir. Sütanenin deli, gözünden hasta, Yahudi, Hristiyan, Mecusî, zina zade, ahlaksız ve nasıbî olmaması tavsiye edilmiştir. Allah'a ve İslam'a inanan iyi biri olmalı. 1 yaşından itibaren kendi yediğimizden onlara da yedirmeliyiz. 15 aylıktan itibaren yemek yemede serbest bırakmalıyız. Yemeği iyi ve temiz olmalı. Bu, çocuğun amel ve davranışını direkt belirleyici olacaktır. Kur'an'da şöyle buyrulmuştur: "Güzel yiyeceklerden yiyin ve Salihi amellerde bulunun."

7- Çocuğu Giydirmek: Gelişimini kısıtlaması için giydiği elbise rahat olmalıdır. Yatak giysisi beyaz, diğer elbiseleri renkli olması daha iyidir. Erkek çocuğuna ipek elbise giydirmemeli ve tenini rahatlığa alıştırmamalı. Buna mukabil bedenini rahatsız edecek kadar da kaba bir elbise olmamalı.

8- Çocuğun Sağlığı: Bedenî açıdan çocuğu pis ortamlardan uzak tutmak, yemeklerine dikkat etmek, ruhî açıdan da üzüntüden, korkudan vb. olumsuz ortamlardan uzak tutmak gerekir. Ayrıca çocuğun fikrini de kötü örneklerden uzak tutmalıyız çünkü çocuğun beyni değerli bir mahzendir ve onda değerli şeyler bulunmalıdır.

9- Sevgiyle Yetiştirmek: Çocuk sevgiyi, şefkati, elemi, kederi, hüznü, sevinci evinde öğrenmelidir. Sevgiyi esirgeme, çocuk için vahim sonuçlar doğuracaktır; zira sevgisiz bir toplum kırıcı olur. Onun için çocuk sevilmesi; öpülmeli; nazına katlanmalı; ona bakmaktan yorgunluk hissetmemeli; bahanelerinden ötürü rahatsız olmamalı ve katı davranmaktan kaçınılmalıdır.

10- Toplumsal Eğitim: Yani anne baba çocuklarına muşeret adabını, toplumda yaşama şeklini, toplumda yaşamaya katlanacak şekilde öğretmelidir. Bu sayede toplumla uyumlu olur;

bencil olmaz; insanlığa saygı gösterir; toplumla ilişkisi karşılıklı meşru anlayışa dayanır ve topluma hizmet yolunda adım atar ve toplumsal adalete riayet eder.

Bir ferdi toplumsal hayata dâhil etmek için hazırlama süreci 21 yaşına kadar sürecektir ve onu ailevi işlere müdahil ederek ve toplumla kaynaştırarak bu mümkün olacaktır.

11- Dinî Eğitim: Genel manada bu doğduğu ilk günlerden itibaren başlar. Sonraki senelerde dinî kaynaklarımıza göre her sene için ve hatta birkaç ayda bir belli bir program tayin edilmiştir. Mesela 3 yaşındayken secde etmeği öğrenmeli; 5 yaşında şehadeteyni öğrenmeli ve 7 yaşında namazı ve ... Bu da, anne babanın amelîyle ve çocuğu dinî merasimlere katmasıyla mümkün olur.

12- Ahlâkî Eğitim: Ahlak, insanî ilişkilere hâkim esaslar bütünüdür. Bu ilişkiler çocuğa ilk yıllardan itibaren öğretilmelidir. Ahlâkî eğitim sayesinde fitrî sıfat ve yetenekler, güven, şecaat ve buna benzer erdemler ortaya çıkar ve çocuk hayatını devam ettirmek için bir takım kurallar belirler kendine.

13- Ekonomik Açıdan Yetiştirme: Anne babanın çocuğuna, ileride hayatını devam ettirebilmesi ve başkalarına yük olmaması için bir meslek kazandırmak doğrultusunda yetiştirmesi zorunludur. Bir meslek elde etmede uygun bir ruhiye kazanmak için anne babanın kendi işlerinin zahmet ve zorluğunu dile getirmemesi gerekir.

Diğer eğitim meselelerinden biri de paranın değeridir. Bunu insanın haysiyetinin korunmasının ve hayatını devam ettirmesinin vesilesi sayabiliriz.

14- Çocuğun Barınağı: Çocuğun yalnız kalabileceği ve kendi âlemine dalacağı bir yeri olmalıdır. Ona ayrı bir oda tahsis etme imkânı olmasa bile en azından odanın bir köşesini ona

ayırması ve oyuncaklarını dizip kendi dünyasıyla baş başa kalması sağlanmalıdır. İleriki yaşlarda ise yatacağı yer anne babasından, kardeşlerinden ayrı olmalıdır.

15- Zaruri Meseleleri Öğretmek: Farzlar, haramlar, hak hukuk gibi çocuğun hayatı için zaruri olan birçok mesele, yaşına uygun bir biçimde öğretilmelidir. Hatta evliliği de içine alacak ailevi meseleleri de kapsamalı. Birçok anne baba çocuklarının sorularına cevap vermekten kaçınırlar ve yüzleri açılır derler.

16- Çocukla Çocuk Olmak ve Onunla Oynamak: Çocuğun oynamaya ihtiyacı var ve bu onun gelişimine zemine hazırlar. Çocuk evde kendisi gibi olan kendisi gibi düşünen ve davranan birine ihtiyaç duyar. Bu ihtiyaç, ailenin tek olan çocuğunda daha çok görülür. Bu yüzden Peygamber (s.a.a) anne babalara bazen çocuklarıyla çocuk olmalarını tavsiye etmiştir. Kendisi

de bu metodu Hz. Hasan ve Hüseyin'le (a.s) tatbik etmiş ve yere eğilerek ikisini sırtına almış bu şekilde onlarla oynamıştır.

17- Yaşamayı Öğretmek: Yaşamak her zaman sıcak yemek ve yumuşak yatak değildir. Bazen öyle mahrumiyetler olur ki, çocuk bunlarla alışmalıdır. Hayatında karşılaşacağı zorluklar ona hayatı öğretecektir.

Bir başka mesele de, erkekle kadının farklı dünyalarını öğrenmektir ki bu da anne babanın davranışlarıyla mümkün olur. Kaymak, düşmek, yaralanmak, dert ve sevinç hayatın bir parçasıdır. Her zaman çocuğun bu konularda desteklenmesi gerekmez. Çünkü bu durumda çocuk beceriksiz ve güçsüz olacaktır. Bir diğer mesele, hayata olumlu bakmaktır. Hayattan soğuyacak bir duruma gelmemeli. Anne baba, çocuklarının yanında hayattan şikâyet etmemeli ve onları geleceğe dair karamsarlığa sürüklememelidir.

ŞEYH BEDİR EFENDİ'NİN DERS TERTİBİ

- Daima abdestli ve edep üzere bulunmak
- Haram yememek, harama bakmamak, kadın ise tesettüre riayet etmek
- Üzerinde kul hakkı varsa ödemek, küskünlerle barışmak, herkesin hukukuna riayet etmek
- Namazı vaktinde, mümkünse cemaatle kılmak, kazaları ödemek.
- Hükümet ve Millet aleyhinde olmamak, Allah için mahlukatı sevmek
- Dedikodu, gıybet etmemek, yalan söylememek, hulusi kalp ile Allah'a (c.c.) teslim olmak.

Edep ve teslimiyet üzere bulunup,

kibleye müteveccih şu dersi huzur ve huşu üzere okumalı;

Umulur ki bu vesileyle Allah'ın rızasına, Resulullah'ın şefaatine mazhar olunur.

Allah(c.c.) Mübarek eylesin... Amin.

- Eûzübillahimineşşeytanirracim
BİSMİLLÂHİRRAHMANİRRAHİM
- () Âyet-el Kürsi
 - () İnşirah Sûresi.
 - () İhlas Sûresi.

- () Felak Sûresi.
- () Nas Sûresi.
- () Fatiha Sûresi.
- () Selavat-ı Şerif'e (Sallallâhu alennebiyyi Muhammedin ve alihi)

Yâ Rabbi, hâsıl olan sevabı iki cihan Serve-ri Muhammed Mustafa Sallallâhu aleyhi ve selam Efendimizin ruhuna, Hâce-i Kâinat, Silsile-i Saâdât Efendilerimizin ruhlarına ve Şeyhim Bedir Efendi'nin ruhuna ve Târik-i Tertibatları üzere niyetlerine hediye eyledim. (Sonra Ölüm Rabıtası yapılacak.)

() Eşhedü enlâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhü ve resûluh. Lâ ilâhe illallah Muhammedun Resûlullah.) İlâhi ente maksûdı ve rızâike matlûbi ya Rabbi. Yâ Allah. Lâ havle velâ kuvvete illa billâhil, aliyyiil âzım.

- () Estağfirullah el azim
- () Allah. Allah. Allah.
- () Lâ ilâhe illallah.
- () Sallallâhu alennebiyyi Muhammedin ve âlihi.
- () Dua ve Fatiha Sûresi okumak.
- () Seyyar İhlas Sûresi.

Kemâle erip Allah'ın (c.c.) rızasını kazanmak isteyen din kardeşim; günde bir defa bunları yapmalısın. Tefvik ve Hidâyet Allah (c.c.)'tandır.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

HAZİNELER VİRANELERDE OLUR

Özlem YILDIRIM

ALLAH'I KAYBETMİŞ İNSAN NEYİ ARAMAKTADIR?
ALLAH'I ARAMAYAN İNSAN, NEYİ BULACAKTIR?

Sezai Karakoç

Bazen insan öyle bir sınanıyor ki sanki dünyadaki en ağır çileyi kendisinin çektiğini düşünüyor, ruhen ve bedenen çökme aşamasına geliyor. İşte o noktada bir söz çıkıyor insanın karşısına efendimizin inci tanesindeki inci gibi bir sözü: “Mürid ehli; ister küfür ehli içinde olsun, isterse çilelerin en ağırını yaşasın, istikametini hiçbir zaman bozamaz, gurura, kibire, ucuba kapılmaz, yalana yeltenmez.” İşte yol gösteren bir söz. Bu söz Allah'ın hikmetiyle içine işlerse insanın, o insanı hiçbir şey yıldırılmaz. Kalbine hiçbir vesvesenin girmesine izin vermez çünkü söz Allah'ın sözü,

söz peygamberin sözü, söz müridin sözü. İlmek ilmek nakşetmeli yüreklere. Gelen Allah'tan geliyor. Bunun bilinciyle yaşamalı.

Sabır ve kadere rıza farklı şeylermiş. Başına gelen olumsuz bir şeye tahammül etmek **sabır** imiş ama o olumsuz şeyi kalben sevinçle karşılırsan bunun adı **kadere rıza** imiş. Yani yaradandan gelen iyi kötü her şeyi sevinçle karşılamalı insan çünkü rabbim bizi bizden iyi biliyor. Ne diyor sözünde: “ **Siz bilmezsiniz de ben bilirim.**”

Eğer ki bu yola rıza için çıktıysak dünyadan keyif beklememek lazım. Kolay mı rıza kazanmak? Kolay mı kul olmak? Engeller çıkacak hep yolumuza ve Arap efendimizin söylediği gibi: “**Müridin gayesi; Allah'ın rızası olacak, önüne ne engel çıkarsa geçecek, geçmesini bilecek.**” Hiçbir vesveseye kapılmadan, kalbi isyana götürmeden, dümdüz yolumuza bakacağız Allah'ın izniyle. Sonunda rıza makamına ulaşabilir miyiz bilmiyorum ama karınca hikâyesindeki gibi hiç olmazsa Allah yolunda ölürüz. Karıncaya sormuşlar; “nereye” diye. “uzaktaki sevgilime” demiş. “ulaşamazsın ki” demişler. Karıncada, “**olsun hiç olmazsa yolunda ölürüm**” demiş. Ebu Nuaym İsfahani (rah) : “Tasavvuf, Allah Teâlâ'nın rızasına kavuşmak için bu uğurdaki sıkıntılara katlanmaktır.” demiş. Mevla kolay geçirtsin inşallah.

Şeytan uğraşır. Araf Suresi 17. Ayette de denilen gibi “ **Sonra(pusu kurup) onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım ve sen onların çoğunu şükreden(kimse)ler bulamayacaksın.**” Ne kadar acı bu tuzağa düşmek. Bazen ne kadar aciziz insan olarak ne kadar teslimiyetsiz işimizi şeytana bırakarak. Müslüman olarak uyanık olmalıyız. Şeytan ne diyorsa tersini yapmalıyız. Allah'tan gelene razı olarak olanda bir olmayanda bin hayır arayarak

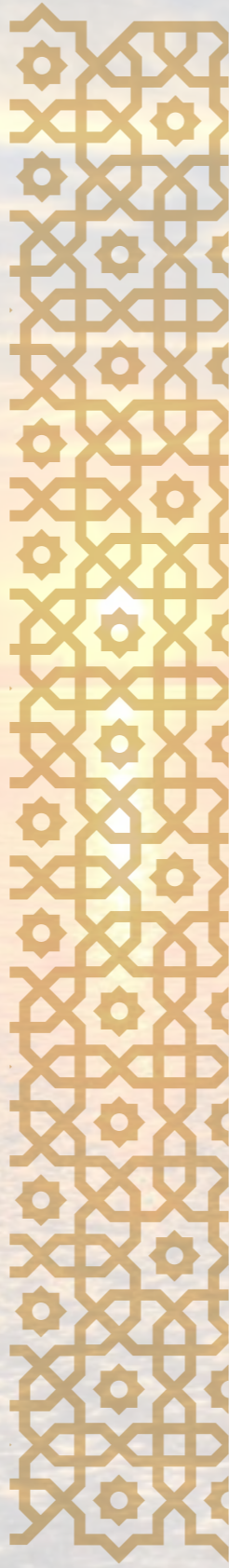

Mevla'ya teslim olarak aşacağımız inşallah bu sınavları.

“Kim de Allah’a teslim olmayı dilerse.. Mürşidini arar”(kehf-17). Eğer ki sözlerinin tesirli olup insanlara fayda vermesini istersen de Şah-ı Nakşibendi'ye kulak ver, mürşidinin arkasından git. **“ Sen, âlimlerin yolundan yürürsen, âlem de senin arkandan yürür!”** demiş hazretleri. Burada amaç tabi ki âlemin arkamızdan yürümesi olmamalı. Zaten hayat dediğin Allah için değilse ne çıkar hayat önünde eğilse. Biz de Arap Efendimiz 'in yolundan yürüyeceğiz inşallah ki bu yol Bedir Efendimiz 'in yolu, bu yol Hz. Ebubekir'in yolu, bu yol peygamberimin yolu, bu yol Mevla'nın yolu, bu yol Aşk muhabbet yolu. **“Her yol kapalı olsa da, kapısından ayrılma; o sana kimsenin bilmediği gizli kapıyı açar.”** (Mevlana). Bizi bu kapıdan ayırmasın inşallah rabbim.

“Sıkıntı olmayan insanda hayır yoktur.. Sıkıntı; Yüce Allah'ın kırlangıç kuşlarıdır.” (Abdulkadir Geylani (k.s)). Güzel peygamberimizin hayatı hüznle geçti ki hüzn düşen beni hatırlasın dedi. Melekler sormuştu rabbimize senin en sevdiğin kulun o iken neden onu bu kadar ıstırapla imtihan ediyorsun... Hem yetim, hem öksüz, hem kimsesiz... Ne buyurmuştu rabbimiz.. Kimseye güvenmesin hep benden istesin bana sığınsın diye. Allah'ım peygamberimizin vefasından nasip etsin, Hz. Bilal'in peygamberimize duyduğu aşkı nasip etsin bizlere. O aşk o kadar güzel ki peygamberimiz öldükten sonra ezanı okurken MUHAMMEDEN RESULULLAH dediğinde dizlerinin üzerine çöküp hıçkırığa hıçkırığa ağlattı Bilal'i.

“ Allah bir kula hayrı irade ederek onu günahlardan temizlemeyi dilediği zaman, onun üzerine şiddetli bela yağdırır.”(Ebu'l Hasan-ı Harkani k.s). Çünkü o kişi ezilecek pişecek diri diri ölecek. Taptuk Emre ne diyor Yunus'una: “Başına gelen eziyetler artıyor değil mi? Buğdayı

başak olsun diye toprağa attılar, değirmende un olsun diye ezdiler, ekmek oldu dişleri ile ezdiler. **Ezil ki can olasin can veresin Yunus'um...** Allah'ım ne güzel yaratmış hayran olmamak elde değil böyle velilere. Allah'ım can olup can verebilmeyi nasip etsin inşallah. Biz bu dünyaya her istediğimizi yapmaya gelmedik. Biz bu dünyaya Kuran-ı Kerim-i yaşamaya geldik. Hz. Ömer bir gün Peygamber Efendimiz 'in odasına girer. Yatağı çalı-çırpıdan ve teninde yattığı zeminin izleri. Ağlar Hz. Ömer: “Ya Resulullah, dünya kralları lüks içinde yüzüyor seninse minderin bile yok. Hâlbuki kâinat senin hürmetine yaratıldı.” Allahresulü bütün güzel sıfatların sahibi canım peygamberim şu cevabı verir: **“İstemez misin Ey! Ömer dünya onların, ahiret de bizim olsun.”**

Dünya peygamberimiz için bu kadar değersizken biz neden bu kadar değer veriyoruz? Üstelik birine karşı sabrımız kalmadığında Allah'ın bize karşı ne kadar sabırlı olduğunu düşünemiyoruz. Belki yaşadıklarımızın sebebi ümmet olarak istenen kıvama gelemediğimizdendir. Mesela ne zaman yaramızdan şikâyetçi olsak daha deriniyle imtihan oluyoruz tevekkül etmeyi bilmiyoruz belki. Bizi Sümeyye(r.a) gibi atlara bağlayıp vücudumuzu parçalamadılar ya ondan iman edemiyoruz, Hz. Yusuf gibi zindanlara atmadılar ya ondan tesettüre girip iffetimizi koruyamıyoruz, Bilali Habeşi gibi kızgın kuşlara yatırılıp üstümüze kayalar konmadı ya ondan namaz kılamıyoruz, Mekkeli müminler gibi vatanımızdan annemizden babamızdan vazgeçip hicret edemedik ya ondan oruç tutamıyoruz. Biz İslam'ı kolay bulduk ondan yaşayamıyoruz. **OI demesiyle oluveren kudret sahibi Allah, kitabında “biz” diye sesleniyor bizlere. Biz ise hala “ben” derdiyle ne büyük gafletteyiz..** İşlerimizi halledip mi rabbimize yöneliyoruz? Yoksa her daim rabbimize yöneldiğimiz için mi

işlerimiz halloluyor? Ya da dert ettiğimiz kadar dua ediyor muyuz? Ya da dua ettiğimiz kadar gayret ediyor muyuz? **Kuru duayı bırakın! Ağaç isteyen tohum eker** diyor Mevlana.

Her şeye rağmen rabbimin merhameti tecelli ediyor. Hak Teâla buyurdu ki: “Kulumun günahı göklere kadar yükselse benden ümit kesmeyip af dilerse affederim.” Ve Yunus Emre'nin şu güzel sözü ısındırıyor gönülleri: **“ Tövbe dikenini gül eder, zehiri bal eder...”** Allah'ım sen affedicisin affı seversin affet bizleri de ya rabbi. Yine bir ayetin sıcaklığı sarıyor; **“Kuşlara dahi yol çizen Allah, insanı yolsuz mu bırakacaktı? Beni yaratan elbet yolunu gösterir.”**(şuara-78). Yeter ki acıyı şikâyet ipiyle çekerek değil rıza ve sabır ipiyle çekelim çünkü şikâyet ipiyle çekersek acı uzar rıza ipiyle çekersek kısılır. Allah belki daha çok dua etmemizi istiyor ve sıkıntıya sokuyor çünkü sıkıntı ezan gibidir insanı Allah'a davet eder. Bu durumdayken inşirah suresinde denileni uygulamak en iyi ilaçlardan biridir. Diyor ki: **“Bir işi bitirince bir başkasına giriş ve yalnız rabbine yönel.** Ötesi can sıkıntısı, ötesi kalp daraltısı, durmak yok. Sen çalışmaya elinden gelenleri yapmaya bak. Gerisini tam teslimiyet ve tevekkülle Allah'a bırak. Bırak ki göğsüne ferahlık inşirah gelsin.” Çok şükür ki mürşidimiz var. Allah'a ulaşmamızı sağlayan en güzel vesile

Vahdet ellerinde hava başkadır

Orda sema başka zemin başkadır

Orda kul başkadır Huda başkadır

O ellerde gezen mihmaneyiz biz Ele geçen şeyin tadı, tuzu, değeri oraya varmak için çekilen yol zahmeti kadardır. Çölün tozunu yutmayan, dilini dudağını çöl güneşinde çatlatmayan zezemin lezzetini bilemez, ömür boyu hayalini kurmayan kabenin kadrini tartamaz. O halde önce yan ki su seni kandırsın, açık ki ekmek damağında lezzet bıraksın, özle ki

bulduğunda gerçekten bulmuş olasın(Mevlana).
Müslümanın başına ne gelirse gelsin hep güzel bir şekilde hareket etmeli yani ya hayır söylemeli ya susmalı çünkü Müslüman temiz toprağa benzer. Temiz toprağa her şey atılır ezilip hakaret görür. Lakin ondan hep güzel temiz ve faydalı şeyler çıkar(Cüneyd-i Bağdadi rah.).

Eyy Rabbim! Bizi bu yazıyı yazmaya ve okumaya muvaffak kıldığın gibi onunla amel etmeyi lütfun ve kereminle ihsan eyle... Eylemlerimizi söylemlerimizden çok et... Sen affedicisin affı seversin bizleri de affet ve razı ol bizden ya rabbi..

Amin. Amin. Amin. Velhamdüillahi rabbil alemin (El-Fatiha)

Bedir Yazılım

internet ve yazılım hizmetleri

Mobil uygulama, web tasarım, masaüstü yazılım kurumsal çözümler için Bedir Yazılım.

İhtiyacınıza göre bütün internet hizmetleri, web tasarım, web hosting, mobil uygulama, mobil oyun, masaüstü programları yapıyoruz. Uygun fiyat ve esnek ödeme seçenekleri ile bir web sitesi sahibi olabilir ve işletmenizi Dünya'ya tanıtabilirsiniz.

Detaylı bilgi için:

www.bediryazilim.com

ŞEHİDİM

EROL ŞENÖZ

Bir ateş düştü gönlüme acı mı acı
Yandı kül oldu; ana, baba, kardeş, baci
Başına vurulmuş şehitlik tacı
Sen rahat uyu, vatan emin ellerde

İnsan değil, dağlar taşlar ağladı
Türkiye kahrından karalar bağladı
Haberin duyuldu naaşın yollandı
Sen rahat uyu, vatan emin ellerde

Kader mi desem yandı yüreğim
Doyamadan gitti nazlı bebeğim
Şehitler ölmez derler, tek tesellim
Sen rahat uyu, vatan emin ellerde

Kırılın vatana uzanan hain eller
Bir yanda gurur, yüreğimde keder
Vatan kutsal, hasret bağrımı deler
Sen rahat uyu, vatan emin ellerde

Vatanımı bitiremez çapulcu, çakal
Şehit kanıdır; simgesi kırmızı ve al
Vatanımı böldürme benimde canımı al
Sen rahat uyu, vatan emin ellerde

Vatan için azmimiz çıkıyorsa arşa
7'den 70'e ölürüz vatan uğruna
Şehitler ölmedi, ölmeyecek asla
Sen rahat uyu, vatan emin ellerde

Bir yerine bin katar bitmez sevdamız
Bağrına taş basar şehit anamız
"Önce vatandır" bizim kutsal parolamız
Sen rahat uyu, vatan emin ellerde

Dalgalan bayrağım yerin göklerde
Kırılır sana uzanan eller her yerde
Vatan için hazır, yerini almış siperde
Sen rahat uyu, vatan emin ellerde

Şehidim! Şehidim; sana sesleniyorum
Vatan uğruna hazırım ben de geliyorum
Bitmez bizde vatan sevdası haykırıyorum
Şehidim sen rahat uyu, vatan emin ellerde.

Ezan dinmez
Bayrak inmez
VATAN BÖLÜNMEZ
ŞEHİTLER ÖLMEZ